

Suvestinė redakcija nuo 2019-01-01 iki 2019-07-26

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2003, Nr. [42-1927](#), i. k. 1031010ISTA0IX-1538

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIDAUS TARNYBOS STATUTO PATVIRTINIMO
ĮSTATYMAS**

2003 m. balandžio 29 d. Nr. IX-1538
Vilnius

1 straipsnis. Vidaus tarnybos statuto patvirtinimas

Patvirtinti Vidaus tarnybos statutą (pridedamas).

2 straipsnis. Netekę galios teisės aktai

Įsigaliojus šiam Įstatymui, netenka galios:

- 1) Lietuvos Respublikos laikinojo vidaus tarnybos įstatymo (Žin., 1992, Nr. [3-34](#); 1995, Nr. [92-2056](#)) I, II, III, V ir VI skirsniai;
- 2) Lietuvos Respublikos policijos įstatymas (Žin., 1991, Nr. [2-22](#));
- 3) Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 47 straipsnio dalinio pakeitimo“ (Žin., 1991, Nr. [16-410](#));
- 4) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 12, 13, 37, 50 straipsnių pakeitimo ir papildymo 16⁽³⁾, 16⁽⁴⁾, 16⁽⁵⁾, 21⁽²⁾, 39⁽²⁾ straipsniais įstatymas (Žin., 1997, Nr. [69-1734](#));
- 5) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 5, 27 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas (Žin., 1998, Nr. [20-505](#));
- 6) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 48 straipsnio pakeitimo ir papildymo 48⁽¹⁾ straipsniu įstatymas (Žin., 1998, Nr. [57-1579](#));
- 7) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 12, 13, 25 straipsnių pakeitimo, 16⁽¹⁾, 16⁽²⁾, 21⁽¹⁾ straipsnių, 27 straipsnio 5 dalies ir 39⁽¹⁾ straipsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymas (Žin., 2000, Nr. [92-2868](#));
- 8) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 12, 13, 25 straipsnių pakeitimo, 16⁽¹⁾, 16⁽²⁾, 21⁽¹⁾ straipsnių, 27 straipsnio 5 dalies ir 39⁽¹⁾ straipsnio pripažinimo netekusiais galios įstatymo 1 ir 2 straipsnių pripažinimo netekusiais galios, 7 straipsnio pakeitimo bei papildymo 8⁽¹⁾ straipsniu įstatymas (Žin., 2000, Nr. [109-3478](#));
- 9) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 8⁽¹⁾ straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [60-2139](#));
- 10) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 8⁽¹⁾ straipsnio pakeitimo įstatymas (Žin., 2001, Nr. [112-4091](#));

11) Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 31 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas (Žin., 2002, Nr. [54-2117](#)).

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2003 m. gegužės 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ROLANDAS PAKSAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos
2003 m. balandžio 29 d.
įstatymu Nr. IX-1538
(Lietuvos Respublikos
2018 m. birželio 29 d.
įstatymo Nr. XIII-1381
redakcija)

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIDAUS TARNYBOS
STATUTAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Statuto paskirtis

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutas (toliau – Statutas) nustato vidaus tarnybos principus, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų statusą, priėmimą į tarnybą ir atleidimą iš tarnybos, priėmimą į statutinės profesinio mokymo įstaigas ir mokymąsi jose, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų atsakomybę, skatinimą, darbo užmokestį, socialines ir kitas garantijas, profesinių sąjungų veiklos statutinėse įstaigose ypatumus, valstybės tarnautojų ir darbuotojų priėmimo į pareigas statutinėse įstaigose ypatumus.

2 straipsnis. Pagrindinės Statuto sąvokos

1. **Individualus tarnybinis ginčas** – vidaus tarnybos sistemos pareigūno nesutarimas su statutine įstaiga dėl šiame statute, kituose teisės aktuose ar kolektyvinėje sutartyje nustatytų teisių ir pareigų įgyvendinimo.

2. **Kursantas** – asmuo, kuris mokosi statutinėje profesinio mokymo įstaigoje ir yra pasirašęs stojimo į vidaus tarnybą sutartį.

3. **Lygiavertės pareigos** – tai pačiai vidaus tarnybos sistemos pareigūnų pareigybių grupei priklausančios pareigos.

4. **Pareigūno vardo pažeminimas** – pareigūno veika, padaryta dėl pareigūno kaltės, susijusi ar nesusijusi su tarnybinių pareigų atlikimu, tačiau akivaizdžiai žeminanti vidaus tarnybos sistemos autoritetą, griauianti pasitikėjimą statutine įstaiga arba ją kompromituojanti.

5. **Pareigūnų rotacija** – pareigūnų perkėlimas šio statuto ir kitų įstatymų nustatytais atvejais į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje arba kitoje statutinėje įstaigoje, pasibaigus šiame statute ar kituose įstatymuose nustatyti kadencijai.

6. **Tarnybinis nusižengimas** – šiame statute ir kituose teisės aktuose nustatytos vidaus tarnybos tvarkos pažeidimas ar pareigūno pareigų neatlikimas, padarytas dėl pareigūno kaltės.

7. **Tarnybos vietovė** – savivaldybės teritorija, kurioje yra statutinės įstaigos, kurioje pareigūnas eina pareigas, ar šios įstaigos padalinio (kai padalinio buveinė nesutampa su statutinės įstaigos buveine), kuriame pareigūnas eina pareigas, buveinė, jeigu šakos kolektyvinėje sutartyje arba statutinės įstaigos veiklą reglamentuojančiame įstatyme nenustatyta kitaip.

8. **Statutinė įstaiga** – Lietuvos Respublikos vidaus reikalų, teisingumo ir finansų ministrų valdymo sričių viešasis juridinis asmuo, kurio vidaus tarnybos sistemos pareigūnų tarnyba organizuojama statutiniais pagrindais. Prie statutinių įstaigų priskiriamos ir vidaus reikalų bei teisingumo ministrų valdymo srityse veikiančios profesinio mokymo įstaigos (toliau – statutinė profesinio mokymo įstaiga).

9. **Vidaus tarnyba** – vidaus tarnybos sistemos pareigūno statuso įgijimo, pasikeitimo ir praradimo bei su vidaus tarnybos sistemos pareigūno statusu susijusių teisinių santykių visuma.

10. **Vidaus tarnybos sistema** – vidaus reikalų, teisingumo ir finansų ministrams pavestų valdymo sričių statutinių įstaigų ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnų visuma ir ryšiai tarp jų.

11. **Vidaus tarnybos sistemos pareigūnas** (toliau – pareigūnas) – šiame statute nustatyta tvarka į pareigūno pareigas vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinėse įstaigose, teisingumo ministro valdymo srities statutinėse įstaigose, finansų ministro valdymo srities statutinėse įstaigose priimtas statutinis valstybės tarnautojas, atliekantis įstatymuose nustatytas funkcijas, kuriomis užtikrinamas statutinei įstaigai įstatymuose nustatytų uždavinių ir funkcijų įgyvendinimas, turintis įstatymų suteiktus viešojo administravimo įgaliojimus dėl sau nepavaldžių asmenų ir (ar) vadovaujantis kitiems pareigūnams.

3 straipsnis. Pagrindiniai vidaus tarnybos principai

1. Pagrindiniai vidaus tarnybos principai:

1) įstatymų viršenybės principas. Pareigūno statusas, reglamentuotas šiame statute ir kituose įstatymuose, negali būti keičiamas kitaip negu įstatymu;

2) lygiateisiškumo principas. Kiekvienas Lietuvos Respublikos pilietis turi lygias teises stoti į vidaus tarnybą, o pareigūno statusas negali būti ribojamas dėl aplinkybių, nesusijusių su pareigūno profesinėmis ir dalykinėmis savybėmis;

3) politinio neutralumo principas. Pareigūnas privalo, nepaisydamas asmeninių politinių pažiūrų, nešališkai tarnauti žmonėms ir teisėtai valstybės valdžiai, nedalyvauti politinių partijų ar politinių organizacijų veikloje;

4) skaidrumo principas. Bet kokia pareigūno veikla atliekant pareigas turi būti vieša, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus;

5) karjeros principas. Skyrimas į aukštesnes pareigas grindžiamas pareigūnų kompetencija, atrankos ar tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinant jų profesionalumą, tarnybinės veiklos rezultatus, tinkamumą pareigoms, į kurias pretenduojama, vidaus tarnybos trukmę einant konkrečias pareigas, turimą kvalifikaciją, būtiną naujoms pareigoms eiti;

6) vidaus tarnybos ypatumų kompensavimo principas. Pareigūnų tarnybos ypatumai (didesnis pavojus gyvybei ar sveikatai, griežtesnė atsakomybė ir įvairūs su tarnyba susiję apribojimai) yra kompensuojami šiame statute ir kituose teisės aktuose nustatytais socialinėmis garantijomis;

7) teisėtų lūkesčių ir pagarbos įgytoms teisėms principas. Preziumuojama, kad asmenys, pasirinkdami vidaus tarnybą, yra įsitikinę, kad valstybė užtikrins jos pačios nustatytas pareigūnų teises ir socialines garantijas, dėl to pagal šį statutą ir kitus įstatymus pareigūnų teisėtai įgyta teisė į tam tikras socialines garantijas turi būti užtikrinama visą jų tarnybos laiką;

8) bendrųjų pareigūno pareigų nuolatinio vykdymo principas. Pareigūnas privalo atlikti bendrąsias pareigas ir specialiuosiuose įstatymuose nustatytas pareigas;

9) tarnybinio pavaldumo principas. Pareigūnai yra pavaldūs savo tiesioginiams vadovams ir privalo vykdyti vadovų teisėtus nurodymus.

2. Pareigūnų tarnybinės etikos principus nustato centrinių statutinų įstaigų vadovai.

4 straipsnis. Statutinės įstaigos

1. Vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinės įstaigos:

1) centrinės statutinės įstaigos: Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas), Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Valstybės sienos apsaugos tarnyba), Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas), Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba), Vadovybės apsaugos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Vadovybės apsaugos departamentas), Viešojo saugumo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Viešojo saugumo tarnyba);

2) kitos statutinės įstaigos – centrinėms statutinėms įstaigoms pavaldžios statutinės įstaigos;

3) statutinės profesinio mokymo įstaigos – vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos.

2. Teisingumo ministro valdymo srities statutinės įstaigos:

1) centrinė statutinė įstaiga – Kalėjimų departamentas prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos (toliau – Kalėjimų departamentas);

2) kitos statutinės įstaigos – Kalėjimų departamentui pavaldžios probacijos tarnybos, pataisos įstaigos, tardymo izoliatoriai;

3) statutinė profesinio mokymo įstaiga – pataisos pareigūnų profesinio mokymo įstaiga.

3. Finansų ministro valdymo srities statutinės įstaigos:

1) centrinė statutinė įstaiga – Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas);

2) kitos statutinės įstaigos – Muitinės departamentui pavaldžios muitinės statutinės įstaigos.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos centrinės statutinės įstaigos kiekviena atskirai su pavaldžiomis statutinėmis įstaigomis sudaro statutinių įstaigų sistemą.

5 straipsnis. Pareigūnų pareigybės

1. Pareigūnų pareigybės skirstomos į 15 grupių. Aukščiausia yra 1 grupė, žemiausia – 15 grupė.

2. Pareigūnų pareigybių grupės, joms priskirtos pareigūnų pareigybės ir pareiginių algų koeficientų intervalai nustatyti šio statuto priede.

3. Šio statuto priede nurodytų 11, 12, 13, 14 ir 15 pareigybių grupių pareigybėms būtinas ne žemesnis kaip vidurinis išsilavinimas ir įgyta kvalifikacija, 8, 9 ir 10 pareigybių grupių pareigybėms – ne žemesnis kaip aukštasis koleginiis išsilavinimas, iki 2009 metų įgytas aukštesnysis išsilavinimas arba iki 1995 metų įgytas specialusis vidurinis išsilavinimas, 1, 2, 3, 4, 5, 6, ir 7 pareigybių grupių pareigybėms – aukštasis universitetinis arba jam prilygintas išsilavinimas. Kitus papildomus reikalavimus, taikomus pretenduojant eiti pareigūnų pareigybes, nustato ministras, kurio valdymo sričiai priskirta statutinė įstaiga (toliau – ministras), centrinių statutinių įstaigų vadovai ar jų įgalioti asmenys.

4. Centrinių statutinių įstaigų vadovai tvirtina pareigūnų pareigybių, kurioms eiti būtinas aukštasis teisinis išsilavinimas, sąrašus.

6 straipsnis. Pareigūnų pareigybių skaičius, pareigybių aprašymai ir sąrašai

1. Didžiausią leistiną pareigūnų pareigybių skaičių centrinėse statutinėse, kitose statutinėse ir statutinėse profesinio mokymo įstaigose tvirtina ministras, atsižvelgdamas į centrinių statutinių įstaigų poreikius ir neviršydamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto didžiausio leistino pareigybių skaičiaus jo valdymo sričiai priskirtose įstaigose.

2. Pareigūnų pareigybių centrinėse statutinėse, kitose statutinėse ir statutinėse profesinio mokymo įstaigose poreikio nustatymo metodiką tvirtina ministras.

3. Pareigūnų pareigybės aprašomos ir vertinamos vadovaujantis vidaus reikalų, finansų ir teisingumo ministrų patvirtinta Pareigūnų pareigybių aprašymo ir vertinimo metodika.

4. Centrinų statutinių įstaigų vadovų pareigybių aprašymus tvirtina ministras.

5. Centrinų statutinių įstaigų ir joms pavaldžių statutinių įstaigų pareigūnų pareigybių sąrašus ir pareigybių aprašymus, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytus pareigybių aprašymus, neviršydamas ministro patvirtinto didžiausio leistino pareigybių skaičiaus, tvirtina centrinės statutinės įstaigos vadovas arba jo įgalioti statutinių įstaigų vadovai.

7 straipsnis. Statutinių įstaigų personalas

1. Statutinių įstaigų personalą sudaro pareigūnai, kiti valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis.

2. Pareigūnų tarnybos santykiai reglamentuoti šiame statute. Kituose statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose ir kolektyvinėse sutartyse gali būti nustatytos specialios su šių įstaigų veiklos ypatumais susijusios pareigūnų tarnybos santykius reglamentuojančios normos.

3. Darbo santykius ir socialines garantijas reglamentuojantys įstatymai, kiti įstatymai pareigūnams taikomi tiek, kiek jų tarnybos santykiai ir socialinės garantijos nereglamentuoti šiame statute, kituose statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose.

4. Karjeros valstybės tarnautojams, tarnaujantiems ir siekiantiems tarnauti statutinėse įstaigose, taikomos šio statuto 11 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punktų nuostatos. Muitinės departamento ir jam pavaldžių įstaigų karjeros valstybės tarnautojams, be to, taikomos ir šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos, Kalėjų departamento ir jam pavaldžių įstaigų karjeros valstybės tarnautojams – ir šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto, 16 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir 3 dalies nuostatos.

5. Muitinės departamento ir jam pavaldžių įstaigų darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, taikomos šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto, 11 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktų nuostatos. Kalėjų departamento ir jam pavaldžių įstaigų darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, ir valstybės įmonių prie pataisos įstaigų darbuotojams taikomos šio statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto, 11 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 16 straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktų ir 3 dalies nuostatos.

II SKYRIUS

VIDAUS TARNYBA

PIRMASIS SKIRSNIS

PRIĖMIMAS Į VIDAUS TARNYBĄ

8 straipsnis. Pretenduojančioms į vidaus tarnybą asmenims taikomi reikalavimai

1. Pretenduojančias į vidaus tarnybą asmuo turi:

- 1) būti Lietuvos Respublikos pilietis ir mokėti lietuvių kalbą;
- 2) būti sukakęs ne mažiau kaip 18 metų ir ne daugiau kaip 60 metų;
- 3) būti nepriekaištingos reputacijos;
- 4) būti lojalus Lietuvos valstybei;
- 5) turėti ne žemesnį kaip vidurinį išsilavinimą;

6) būti tokios sveikatos būklės, kuri leistų eiti pareigas vidaus tarnybos sistemoje. Sveikatos būklės reikalavimus nustato vidaus reikalų ir sveikatos apsaugos ministrai;

7) būti tokio fizinio pasirengimo, kuris leistų eiti pareigas vidaus tarnybos sistemoje. Pareigūnų fizinio pasirengimo reikalavimus nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

2. Pretenduojančias į vidaus tarnybą vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinėse įstaigose asmenys taip pat turi būti baigę vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinę profesinio mokymo įstaigą ar Lietuvos aukštąją mokyklą (toliau – kita švietimo įstaiga) ministro nustatyta tvarka išduotu siuntimu arba vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus.

3. Ministras ar jo įgalioti centrinių statutinių įstaigų vadovai gali nustatyti papildomų reikalavimų, taikomų asmenims, pageidaujantiems mokytis statutinėje profesinio mokymo įstaigoje ar kitoje švietimo įstaigoje arba pretenduojančioms tarnauti tam tikruose statutinių įstaigų padaliniuose. Šie papildomi reikalavimai siejami su asmens intelektualiais, fiziniais ir praktiniais gebėjimais, moraliniu ir psichologiniu tinkamumu vidaus tarnybai ar tinkamumu eiti pareigas tam tikruose padaliniuose.

9 straipsnis. Nepriekaištinga reputacija

1. Pretenduojančias į vidaus tarnybą asmenys ir pareigūnai turi būti nepriekaištingos reputacijos.

2. Asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis:

1) pripažintas kaltu dėl tyčinio nusikaltimo padarymo, nesvarbu, ar teistumas išnyko, ar yra panaikintas, arba pripažintas kaltu dėl kitos nusikalstamos veikos padarymo ir nuo teismo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nepraėjo 5 metai, arba turi teistumą dėl padaryto nusikaltimo;

2) įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai;

3) anksčiau ėjo statutinio valstybės tarnautojo pareigas, dirbo teisėju, notaru, prokuroru, advokatu ar krašto apsaugos sistemoje ir buvo atleistas atitinkamai už pareigūno vardo pažeminimą, teisėjo vardą žeminantį poelgį, notarų profesinės etikos ir tarnybinius nusižengimus, prokuroro vardo pažeminimą, advokato profesinės etikos ir profesinės veiklos pažeidimus ar kario vardą žeminančius teisės pažeidimus arba šio statuto 39 straipsnio 8 dalyje numatytu atveju buvo pripažintas pažeminusiu pareigūno vardą;

4) buvo atleistas iš valstybės tarnybos už tarnybinį nusižengimą ir nuo šio atleidimo dienos nepraėjo 3 metai arba šio statuto 39 straipsnio 8 dalies 2 punkte numatytu atveju pripažintas padariusiu tarnybinį nusižengimą, už kurį turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, arba Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo numatytu atveju pripažintas padariusiu tarnybinį nusižengimą, už kurį turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, ir nuo šio pripažinimo dienos nepraėjo 3 metai;

5) buvo atleistas iš darbo, pareigų ar praradęs teisę verstis tam tikra veikla dėl to, kad neatitinka kituose įstatymuose keliamo nepriekaištingos reputacijos reikalavimo, ar dėl etikos normų pažeidimo ir nuo atleidimo iš darbo, pareigų ar teisės verstis tam tikra veikla praradimo dienos nepraėjo 3 metai;

6) yra ar buvo įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys, jeigu nuo narystės pabaigos nepraėjo 3 metai.

10 straipsnis. Lojalumas Lietuvos valstybei

1. Pretenduojuojantys į vidaus tarnybą asmenys ir pareigūnai turi būti lojalūs Lietuvos valstybei.

2. Asmuo nelaikomas lojaliu Lietuvos valstybei, jeigu jis:

1) turėdamas Lietuvos Respublikai priešišką interesų, bendradarbiauja ar yra bendradarbiavęs, palaiko ar palaikė ryšius su užsienio valstybės žvalgybos ar saugumo tarnyba arba su asmeniu, bendradarbiaujančiu ar palaikančiu ryšius su užsienio valstybės žvalgybos ar saugumo tarnyba;

2) dalyvauja arba dalyvavo teroristinės organizacijos ar teroristinės grupės veikloje arba palaiko ar palaikė ryšius su asmeniu, priklausančiu teroristinei organizacijai ar grupei;

3) gauna arba yra gavęs pajamų iš užsienio valstybių karinių, žvalgybos ar saugumo tarnybų, jeigu tai nėra numatyta Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse ar susitarimuose;

4) ragina pažeisti Lietuvos valstybės nepriklausomybę, teritorijos vientisumą, konstitucinę santvarką ir (arba) remia judėjimus, kurie ragina šiuos valstybės interesus pažeisti;

5) užsiima arba užsiėmė kita veikla ar turi ryšių, ar yra kitų su asmeniu susijusių aplinkybių ar faktų, kurie sudaro pagrindą manyti, kad asmens tarnyba vidaus tarnybos sistemoje būtų nesuderinama su nacionalinio saugumo interesais.

11 straipsnis. Asmenų tikrinimas ir siuntimų į statutines profesinio mokymo įstaigas ar kitas švietimo įstaigas išdavimas

1. Asmuo, pageidaujantis mokytis statutinėje profesinio mokymo įstaigoje ar statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose, turi kreiptis dėl siuntimo į statutinę profesinio mokymo įstaigą išdavimo, o asmuo, pageidaujantis mokytis kitoje švietimo įstaigoje, – dėl siuntimo į kitą švietimo įstaigą išdavimo. Asmenims siuntimai į įvadinio mokymo kursus statutinėje profesinio mokymo įstaigoje ar siuntimai stoti į kitą švietimo įstaigą išduodami atrankos būdu. Atrankos dėl šių siuntimų išdavimo ir siuntimų išdavimo tvarką nustato ministras.

2. Asmens, pageidaujančio mokytis statutinėje profesinio mokymo įstaigoje, statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose ar kitoje švietimo įstaigoje, tikrinimas vyksta taip:

1) Centrinė medicinos ekspertizės komisija patikrina šio asmens sveikatą ir pateikia išvadą dėl jo sveikatos būklės ir psichologinio tinkamumo vidaus tarnybai;

2) ministro nustatyta tvarka asmuo tikrinamas valstybės informacinėse sistemose ir registruose (prireikus – ir kriminalinės žvalgybos subjektų informacinėse sistemose);

3) statutinės įstaigos prašymu Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentas pateikia informaciją dėl šio statuto 10 straipsnyje nurodytų aplinkybių buvimo;

4) kai yra nustatytų šio statuto 8 straipsnio 3 dalyje nurodytų papildomų reikalavimų, ministro ar jo įgaliotų centrinių statutinių įstaigų vadovų nustatyta tvarka tikrinama, ar asmuo atitinka papildomus reikalavimus;

5) asmens bendrasis fizinis pasirengimas tikrinamas atitinkamai atrankos į statutines profesinio mokymo įstaigas metu arba atrankos dėl siuntimo į kitą švietimo įstaigą išdavimo metu.

3. Nustačius, kad pageidaujantis mokytis statutinėje profesinio mokymo įstaigoje, kitoje švietimo įstaigoje ar statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose asmuo atitinka šio statuto 8 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 5, 6 punktuose ir 3 dalyje nustatytus reikalavimus ir nėra šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 6 ir 7 punktuose nurodytų aplinkybių, šiam

asmeniui išduodamas siuntimas į statutinę profesinio mokymo įstaigą arba, atsižvelgiant į ministro nustatytą pareigūnų rengimo pagal atitinkamas studijų programas poreikį, išduodamas siuntimas į kitą švietimo įstaigą:

- 1) asmeniui, turinčiam ne žemesnį kaip vidurinį išsilavinimą, – siuntimas dalyvauti atrankoje į statutinę profesinio mokymo įstaigą;
- 2) asmeniui, turinčiam aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą išsilavinimą, aukštąjį koleginių, iki 2009 metų įgytą aukštesnįjį arba iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą, – siuntimas į įvadinio mokymo kursus statutinėje profesinio mokymo įstaigoje;
- 3) asmeniui, pageidaujančiam mokytis kitoje švietimo įstaigoje, – siuntimas stoti į kitą švietimo įstaigą.

4. Atitiktis šio statuto 8 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytam reikalavimui įvertinama per 60 darbo dienų nuo Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvados, kad asmuo tinkamas vidaus tarnybai, gavimo statutinėje įstaigoje dienos.

12 straipsnis. Priėmimas į statutines profesinio mokymo įstaigas

1. Į statutinę profesinio mokymo įstaigą šios įstaigos vadovo įsakymu priimami ir į šios įstaigos kursantų sąrašus įrašomi asmenys:

- 1) ministro nustatyta tvarka išduotu siuntimu dalyvavę statutinės profesinio mokymo įstaigos atliekamoje atrankoje, jos metu atrinkti mokytis šioje įstaigoje ir pasirašę stojimo į vidaus tarnybą sutartį;
- 2) turintys ne žemesnį kaip aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą išsilavinimą, aukštąjį koleginių, iki 2009 metų įgytą aukštesnįjį arba iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą, nusiųsti į įvadinio mokymo kursus statutinėje profesinio mokymo įstaigoje ir pasirašę stojimo į vidaus tarnybą sutartį.

2. Asmenų priėmimo į statutines profesinio mokymo įstaigas tvarką nustato ministras.

3. Į statutinę profesinio mokymo įstaigą draudžiama priimti asmenį, kuris neatitinka šio statuto 8 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 5 ir 6 punktuose nustatytų reikalavimų ir kai yra šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 6 ir 7 punktuose nurodytų aplinkybių.

4. Jeigu šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nurodytos aplinkybės paaiškėjo ar atsirado po asmens priėmimo į statutinę profesinio mokymo įstaigą, jis iš statutinės profesinio mokymo įstaigos pašalinamas ir išbraukiamas iš jos kursantų sąrašų.

13 straipsnis. Stojimo į vidaus tarnybą sutartis

1. Stojimo į vidaus tarnybą sutartis yra Lietuvos Respublikos piliečio, statutinės profesinio mokymo įstaigos ar kitos švietimo įstaigos ir centrinės statutinės įstaigos rašytinis

susitarimas, kuriuo kursantas įsipareigoja laikytis šiame statute ir kituose teisės aktuose kursantams nustatytų reikalavimų, atlikti jam pavestas pareigas, o asmuo, nusiūstas mokytis į kitą švietimo įstaigą, – laikytis šios įstaigos nustatytų reikalavimų, statutinę profesinio mokymo įstaigą ar kita švietimo įstaigą įsipareigoja sudaryti tinkamas mokymosi sąlygas, o centrinę statutinę įstaigą įsipareigoja užtikrinti, kad baigęs statutinę profesinio mokymo įstaigą kursantas ar kitą švietimo įstaigą baigęs asmuo bus paskirtas į jo išsilavinimą ir profesiją atitinkančias pareigas statutinėje įstaigoje, jam bus sudarytos tinkamos tarnybos sąlygos, užtikrintos šiame statute ir kituose įstatymuose nustatytos pareigūnų teisės ir socialinės garantijos.

2. Kai statutinės profesinio mokymo įstaigos funkcijas atlieka centrinė statutinė įstaiga, šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sutartis sudaroma tarp Lietuvos Respublikos piliečio ir centrinės statutinės įstaigos.

3. Privalomos stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygos yra:

1) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, nusiūstu į kitą švietimo įstaigą, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi ištarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 5 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš kitos švietimo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba paaiškėjus šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nustatytoms aplinkybėms su juo bus nutraukta stojimo į vidaus tarnybą sutartis, arba nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti centrinei statutinei įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai neištarnautam vidaus tarnyboje laikui;

2) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, atrankos į statutinę profesinio mokymo įstaigą metu atrinktu mokytis šioje įstaigoje, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi ištarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 4 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš statutinės profesinio mokymo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba paaiškėjus šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nustatytoms aplinkybėms nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti statutinei profesinio mokymo įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai neištarnautam vidaus tarnyboje laikui;

3) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, nusiūstu į statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursą, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi ištarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 3 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš statutinės profesinio mokymo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba paaiškėjus šio statuto 16 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 6 ar 7 punkte nustatytoms aplinkybėms nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties

prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti statutinei profesinio mokymo įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai neištarnautam vidaus tarnyboje laikui.

4. Stojimo į vidaus tarnybą sutarčių sudarymo ir šio straipsnio 3 dalyje nustatytų privalomų stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygų vykdymo kontrolės tvarką, taip pat standartines stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygas nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su teisingumo ir finansų ministrais.

5. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytas su mokymu susijusias išlaidas sudaro šio statuto 18 straipsnio 5 dalyje nurodyta studijų kaina.

6. Šio straipsnio 3 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytos su mokymu susijusios išlaidos apskaičiuojamos vadovaujantis Vyriausybės patvirtinta statutinių profesinio mokymo įstaigų profesinio mokymo lėšų skaičiavimo vienam mokiniui metodika.

14 straipsnis. Baigusių statutines profesinio mokymo įstaigas ar kitas švietimo įstaigas asmenų priėmimas į vidaus tarnybą

1. Baigęs statutinę profesinio mokymo įstaigą, kitą švietimo įstaigą ar statutinės profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus asmuo per 10 darbo dienų nuo jų baigimą patvirtinančio dokumento išdavimo dienos turi atvykti į centrinę statutinę įstaigą, su kuria buvo sudaręs stojimo į vidaus tarnybą sutartį. Centrinės statutinės įstaigos vadovas ar jo įgaliotas asmuo, jei kituose įstatymuose nenustatyta kitaip, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo asmens atvykimo privalo įsakymu paskirti asmenį į pareigas konkrečioje statutinėje įstaigoje.

2. Su įsakymu dėl paskyrimo į pareigas asmuo supažindinamas pasirašytinai.

3. Paskirtas į pareigas ir prisiekęs asmuo įgyja pareigūno statusą, jam išduodamas pareigūno tarnybinis pažymėjimas ir sudaroma pareigūno tarnybos byla.

4. Jeigu paskirtas į pareigas asmuo atsisako prisiekti arba prisiekia su išlyga, įsakymas dėl jo paskyrimo į pareigas pripažįstamas netekusiu galios ir asmuo laikomas nepriimtu į vidaus tarnybą.

5. Skyrimo į pareigūnų pareigas tvarką, pareigūno tarnybos bylos aprašą, pareigūno tarnybinio pažymėjimo privalomosios formos aprašą ir pareigūnų tarnybinių pažymėjimų išdavimo, keitimo, grąžinimo, naikinimo ir paskelbimo negaliojančiais tvarką nustato ministras.

15 straipsnis. Priėmimas į vidaus tarnybą teisingumo ir finansų ministrų valdymo sričių statutinėse įstaigose

1. Asmenys į tarnybą teisingumo ir finansų ministrų valdymo sričių statutinėse įstaigose priimami šio statuto 14 straipsnyje nustatyta tvarka arba konkurso būdu. Konkursas į laisvas pareigūno pareigas skelbiamas tuo atveju, kai į šias pareigas nebuvo priimtas pareigūnas šio

statuto 14 ir 28 straipsniuose nustatyta tvarka. Asmenims, į tarnybą priimtiems konkurso būdu, taip pat yra taikomos šio statuto 14 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalių nuostatos.

2. Duomenys apie skelbiamus konkursus į laisvas pareigūnų pareigas skelbiami atitinkamos ministerijos ir atitinkamos centrinės statutinės įstaigos interneto svetainėse.

3. Asmenys, pretenduojantys dalyvauti konkurse į laisvas pareigūno pareigas, turi atitikti šio statuto 8 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 5, 6, 7 punktuose ir 3 dalyje nustatytus reikalavimus, taip pat pareigybės aprašyme nustatytus reikalavimus.

4. Asmenys, laimėję konkursą į laisvas pareigūno pareigas, į pareigas skiriami tik nustačius, kad jie atitinka šio statuto 8 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytą reikalavimą.

5. Asmenų, pretenduojančių dalyvauti konkurse į laisvas pareigūno pareigas, tikrinimo tvarką ir konkursų į laisvas pareigūnų pareigas organizavimo tvarką nustato ministras.

6. Pareigūnams, į vidaus tarnybą priimtiems konkurso būdu, išskyrus statutinių įstaigų vadovus ir vadovų pavaduotojus, nuo priėmimo į pareigas dienos nustatoma stažuotė. Stažuotės laikotarpiu jiems yra paliekamos einamos pareigos ir mokamas nustatytas darbo užmokestis.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytą pareigūnų stažuotę sudaro įvadinis mokymas ir stažuotės vadovo prižiūrimas praktinis darbas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas pareigas. Pareigūnų stažuotė gali trukti iki 6 mėnesių. Pareigūno laikinojo nedarbingumo ir atostogų laikas į stažuotės terminą neįskaitomas. Statutinės įstaigos vadovas, pripažinęs, kad pareigūno stažuotės rezultatai yra nepatenkinami, iki stažuotės termino pabaigos turi teisę atleisti pareigūną pagal šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 8 punktą, apie tai raštu įspėjęs jį prieš 3 darbo dienas iki atleidimo. Jeigu stažuotės terminui pasibaigus pareigūnas iš pareigų neatleistas, laikoma, kad jo tarnyba tęsiasi.

16 straipsnis. Priėmimo į vidaus tarnybą apribojimai

1. Į vidaus tarnybą negali būti priimtas asmuo:

1) kuris neatitinka šiame statute nustatytų nepriekaištingos reputacijos reikalavimų;

2) kuris yra įtariamas arba kaltinamas nusikalstamos veikos padarymu;

3) kuris pateikia informaciją apie save ar savo privačius interesus, žinodamas, kad ji neteisinga;

4) kuris nėra lojalus Lietuvos valstybei;

5) kuris skiriamas į pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis (artimaisiais giminaičiais laikomi tiesiosios linijos giminaičiai iki antrojo laipsnio imtinai (tėvai (įtėviai) ir vaikai (įvaikiai), seneliai ir vaikaičiai) ir šoninės linijos antrojo laipsnio giminaičiai (broliai (įbroliai) ir seserys (įseserės) (toliau – asmens artimasis giminaitis) ar asmuo, su pareigūnu susijęs svainystės ryšiais

(svainystė yra santykis tarp vieno sutuoktinio ir antro sutuoktinio giminaičių (posūnio, podukros, patėvio, pamotės, uošvės, uošvio, žento, marčios) bei tarp abiejų sutuoktinių giminaičių (vyro brolio ar sesers ir žmonos brolio ar sesers, vyro tėvo ar motinos ir žmonos tėvo ar motinos) (toliau – asmuo, su pareigūnu susijęs svainystės ryšiais), jeigu jie pagal einamas pareigas būtų susiję tiesioginio pavaldumo santykiais;

6) kai yra šio statuto 24 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 punktuose nurodytų aplinkybių;

7) apie kurį yra nustatyta kitų patikrintų kompromituojančių duomenų.

2. Gavus šio straipsnio 1 dalies 4 arba 7 punkte nurodytų duomenų, sprendimą dėl asmens tinkamumo vidaus tarnybai priima centrinės statutinės įstaigos vadovas.

3. Į vidaus tarnybą Kalėjų departamente ir jam pavaldžiose statutinėse įstaigose taip pat draudžiama priimti asmenį, kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su kuriuo svainystės ryšiais susijęs asmuo yra laikomas tardymo izoliatoriuje ar pataisos įstaigoje arba jo priežiūrą vykdo probacijos tarnyba ir tai gali sukelti viešųjų ir privačių interesų konfliktą.

17 straipsnis. Pareigūno priesaika

1. Paskirtas į pareigas asmuo prisiekia iš karto po to, kai supažindinamas su įsakymu dėl priėmimo į vidaus tarnybą. Prisiekiantis asmuo turi teisę pasirinkti vieną iš šių priesaikos tekstų:

1) „Aš, (vardas, pavardė), prisiekiu būti ištikimas (ištikima) Lietuvos Respublikai, gerbti ir vykdyti Lietuvos Respublikos Konstituciją ir įstatymus, negailėti jėgų gindamas (gindama) žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus, sąžiningai atlikti man patikėtas pareigas ir visada saugoti gerą vidaus tarnybos sistemos pareigūno vardą.

Tepadeda man Dievas.“;

2) „Aš, (vardas, pavardė), prisiekiu būti ištikimas (ištikima) Lietuvos Respublikai, gerbti ir vykdyti Lietuvos Respublikos Konstituciją ir įstatymus, negailėti jėgų gindamas (gindama) žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus, sąžiningai atlikti man patikėtas pareigas ir visada saugoti gerą vidaus tarnybos sistemos pareigūno vardą.“

2. Pareigūno priesaiką priima asmuo, paskyręs jį į pareigas, arba jo įgaliotas asmuo.

3. Prisiekusio pareigūno pasirašytas priesaikos lapas saugomas šio pareigūno tarnybos byloje.

ANTRASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ PROFESINIS MOKYMAS IR KVALIFIKACIJOS TOBULINIMAS

18 straipsnis. Pareigūnų profesinis mokymas

1. Pareigūnų pirminis profesinis mokymas vyksta statutinėse profesinio mokymo įstaigose pagal IV lygio formaliojo profesinio mokymo programas. Ministro nustatyta tvarka išduotu siuntimu būsiami pareigūnai rengiami ir kitose švietimo įstaigose.

2. Asmenys, turintys ne žemesnį kaip aukštąjį koleginių, iki 2009 metų įgytą aukštesnįjį arba iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą ir profesijas, įgytas ne vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinėse profesinio mokymo įstaigose, ir siekiantys tarnauti vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinėse įstaigose, turi baigti įvadinio mokymo kursus (išskyrus asmenis, baigusius kitas švietimo įstaigas ministro nustatyta tvarka išduotu siuntimu) vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinėje profesinio mokymo įstaigoje.

3. Pareigūnų profesinio mokymo statutinėse profesinio mokymo įstaigose poreikį ir pareigūnų rengimo pagal finansų, teisingumo ir vidaus reikalų ministrų valdymo sričių statutinėms įstaigoms reikalingų specialybių studijų programas kitose švietimo įstaigose poreikį nustato atitinkamai finansų, teisingumo ir vidaus reikalų ministrai pagal valdymo sritis.

4. Pareigūnų profesinis mokymas statutinėse profesinio mokymo įstaigose finansuojamas atitinkamai iš ministerijai arba centrinei statutinei įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų.

5. Ministerija arba centrinė statutinė įstaiga turi teisę apmokėti studijų kainą asmenims, kurie, gavę ministro nustatyta tvarka išduotą siuntimą ir sudarę stojimo į vidaus tarnybą sutartį, aukštosiose mokyklose valstybės nefinansuojamose studijų vietose studijuoja pagal vidaus tarnybos sistemai reikalingų specialybių studijų programas. Apmokėjimo už šias studijas atvejus, sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

6. Kursantams mokamos stipendijos. Jų dydį ir mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė. Vyriausybės nustatytais sąlygomis ir tvarka ministerija arba centrinė statutinė įstaiga turi teisę iš joms tam tikslui skirtų valstybės biudžeto asignavimų teikti Vyriausybės nustatyto dydžio paramą asmenims, kurie ministro nustatyta tvarka išduotu siuntimu mokosi kitose švietimo įstaigose ir yra sudarę stojimo į vidaus tarnybą sutartį.

7. Pareigūnų neformaliojo profesinio mokymo ir įvadinio mokymo kursų programas tvirtina centrinės statutinės įstaigos vadovas.

8. Profesinis mokymas statutinėse profesinio mokymo įstaigose tiek, kiek nereglamentuota šiame statute, organizuojamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymu.

19 straipsnis. Statutinės profesinio mokymo įstaigos ir kursantai

1. Statutinės profesinio mokymo įstaigos yra ministrui arba centrinių statutinių įstaigų vadovams pavaldžios įstaigos, kuriose vyksta kursantų ir pareigūnų profesinis mokymas ir jų kvalifikacijos tobulinimas.

2. Pareigūnų profesinio mokymo užduotis ir reikalavimus centrinių statutinių įstaigų vadovų teikimu tvirtina ministras. Pareigūnų profesinio mokymo užduotis ir reikalavimus ministras gali pavesti nustatyti centrinių statutinių įstaigų vadovams.

3. Į statutinės profesinio mokymo įstaigas priimami vidurinį išsilavinimą turintys asmenys, atitinkantys priėmimo į šias įstaigas sąlygas.

4. Kursantų statusas, mokymosi sąlygos ir tvarka nustatomi statutinių profesinio mokymo įstaigų nuostatuose ir kituose teisės aktuose. Kursantai centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatytais sąlygomis ir tvarka gali būti pasitelkiami statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytoms funkcijoms atlikti.

5. Kiekvienam kursantui sudaroma kursanto asmens byla. Kursanto asmens bylos turinį nustato ministras.

6. Kursantams, statutinėje profesinio mokymo įstaigoje baigusiems formaliojo profesinio mokymo programą, organizuojamas kompetencijų vertinimas Profesinio mokymo įstatymo nustatyta tvarka.

20 straipsnis. Pareigūnų kvalifikacijos tobulinimas

1. Pareigūnai privalo nuolat tobulinti kvalifikaciją. Pareigūnų kvalifikacijos tobulinimo tvarką nustato ministras ar jo įgaliotas centrinės statutinės įstaigos vadovas.

2. Pareigūnai privalo atitikti fizinio pasirengimo reikalavimus. Pareigūnų fizinio pasirengimo reikalavimus ir pareigūnų fizinio pasirengimo tikrinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais. Ministras ar jo įgalioti centrinių statutinių įstaigų vadovai pareigūnams gali nustatyti papildomų reikalavimų, susijusių su fiziniais ir praktiniais gebėjimais eiti tam tikras pareigas tam tikruose statutinių įstaigų padaliniuose, ir atitikties šiems reikalavimams tikrinimo tvarką.

3. Pareigūnų kvalifikacijos tobulinimas finansuojamas iš centrinei statutinei įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų.

TREČIASIS SKIRSNIS PAREIGŪNŲ PAREIGOS IR TEISĖS

21 straipsnis. Pareigūnų pareigos

Pareigūnai privalo:

- 1) gerbti ir ginti žmogaus orumą, užtikrinti ir saugoti žmogaus teises ir laisves;
- 2) sužinoję apie rengiamą ar daromą teisės pažeidimą, taip pat patys būdami teisės pažeidimo liudytojais imtis neatidėliotinių priemonių užkirsti kelią rengiamam arba daromam teisės pažeidimui;
- 3) gavę žinių apie padarytą teisės pažeidimą, nedelsdami pranešti apie tai policijai arba kitai kompetentingai institucijai ar įstaigai, imtis neatidėliotinių priemonių įvykio vietai apsaugoti, liudytojams nustatyti, suteikti nukentėjusiems asmenims neatidėliotiną medicinos ar kitą būtinąją pagalbą;
- 4) imtis priemonių fizinių ir juridinių asmenų, juridinio asmens statuso neturinčių organizacijų, šių organizacijų ar juridinių asmenų padalinių arba valstybės turtui gelbėti stichinių nelaimių, avarių, katastrofų ar kitų ekstremaliųjų situacijų atvejais;
- 5) saugoti jiems patikėtas ar einant tarnybinės pareigas sužinotas valstybės, tarnybos ir komercinės paslaptis;
- 6) atlikti kitas specialiuosiuose įstatymuose nustatytas pareigūnų pareigas.

22 straipsnis. Pareigūnų teisės

1. Pareigūnai turi teisę:

1) gauti šiame statute nustatytą darbo užmokestį, taip pat gauti įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindu nustatytą atlyginimą už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektuose, kuriais vykdoma su valstybės arba savivaldybės institucijos ar įstaigos misija ir tikslais susijusi veikla, jeigu už šį darbo laiką neturi būti mokamas pareigūno darbo užmokestis iš valstybės biudžeto lėšų;

2) į šiame statute nustatytas atostogas ir Lietuvos Respublikos darbo kodekse nustatytas nėštumo ir gimdymo atostogas, tėvystės atostogas, atostogas vaikui prižiūrėti, kūrybines ir mokymosi atostogas, nemokamas atostogas;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

3) į pareigūnų ir karių valstybinę pensiją pagal šios pensijos skyrimą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytą tvarką, į šiame statute ir kituose teisės aktuose nustatytas socialines ir kitas garantijas;

4) būti profesinių sąjungų nariais.

2. Teisę atkurti pareigūno statusą – Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, kitas lygiavertes ar žemesnes pareigūno

pareigas toje pačioje statutinėje įstaigoje arba tos pačios sistemos statutinėje įstaigoje – turi buvę pareigūnai:

1) pačių prašymu atleisti (atsistatydinę savo noru) iš pareigūno pareigų dėl paskyrimo į Lietuvos Respublikos Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybės institucijos ar įstaigos vadovo, kito Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybės pareigūno, Seimo ar Respublikos Prezidento skiriamo valstybinės (nuolatinės) komisijos ar tarybos pirmininko, pirmininko pavaduotojo ar nario, taip pat pagal specialųjį įstatymą įsteigtos komisijos, tarybos, fondo valdybos pirmininko ar nario, politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojo, valstybės tarnautojo statusą turinčio įstaigos vadovo, priimto į pareigas įstatymo nustatyta kadencijai, pareigas – per 3 mėnesius pasibaigus paskyrimo į šias pareigas laikotarpiui ar kitaip nutrūkus jų įgaliojimams; šios teisės neturi asmenys, kurių įgaliojimai eiti šiame punkte nurodytas pareigas nutrūko dėl priežasčių, susijusių su netinkamu pareigų atlikimu, nepatenkinamais tarnybinės veiklos rezultatais ar padarytais tarnybiniais nusižengimais;

2) pačių prašymu atleisti (atsistatydinę savo noru) iš pareigūno pareigų dėl darbo viešojo administravimo srityje tarptautinėje organizacijoje ar institucijoje, Europos Sąjungos institucijoje ar įstaigoje, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtoje institucijoje, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių kartu įsteigtoje organizacijoje (konsorciume), civilinėje tarptautinėje operacijoje ar misijoje (toliau – tarptautinė, Europos Sąjungos institucija) arba užsienio valstybės institucijoje – per 3 mėnesius nuo darbo tarptautinėje, Europos Sąjungos institucijoje arba užsienio valstybės institucijoje pabaigos; šios teisės neturi asmenys, kurie buvo atleisti iš tarptautinės, Europos Sąjungos institucijos arba užsienio valstybės institucijos dėl priežasčių, susijusių su netinkamu pareigų atlikimu, nepatenkinamais tarnybinės veiklos rezultatais, ar už tarnybinius nusižengimus;

3) pačių prašymu atleisti (atsistatydinę savo noru) iš pareigūno pareigų ir išvykę kartu su sutuoktiniu (išskyrus diplomato statusą turintį sutuoktinį), perkeltu, paskirtu arba išrinktu dirbti užsienyje viešojo administravimo srityje tarptautinėje, Europos Sąjungos institucijoje arba užsienio valstybės institucijoje, – per 3 mėnesius nuo sutuoktinio darbo užsienyje laikotarpio pabaigos, o jeigu šiame punkte numatytas prašymas pateikiamas nepasibaigus sutuoktinio darbo užsienyje laikotarpiui, – per 3 mėnesius nuo prašymo atkurti pareigūno statusą pateikimo dienos.

3. Teisę atkurti pareigūno statusą – Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, kitas lygiavertes pareigūno pareigas toje pačioje statutinėje įstaigoje arba jų sutikimu – tos pačios sistemos statutinėje įstaigoje – turi buvę pareigūnai, pačių prašymu atleisti (atsistatydinę savo noru) iš pareigūno pareigų ir išvykę kartu su diplomato statusą turinčiu sutuoktiniu, perkeltu arba paskirtu dirbti Lietuvos Respublikos

diplomatiniėje atstovybėje, – per 3 mėnesius nuo sutuoktinio darbo Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje laikotarpio pabaigos, o jeigu šiame punkte numatytas prašymas pateikiamas nepasibaigus sutuoktinio darbo Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje laikotarpiui, – per 3 mėnesius nuo prašymo atkurti pareigūno statusą pateikimo dienos.

4. Statutinių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose gali būti nustatyta ir kitų pareigūnų teisių.

23 straipsnis. Pareigūnų teisė dirbti kitą darbą

1. Pareigūnams leidžiama dirbti įmonėse, įstaigose, organizacijose, nepaisant jų nuosavybės formos, teisinės formos, rūšies ir veiklos pobūdžio, ir už šį darbą gauti darbo užmokestį ar atlyginimą (toliau – dirbti kitą darbą), jeigu tai nesukelia viešųjų ir privačių interesų konflikto valstybės tarnyboje, nesudaro prielaidų tarnybą panaudoti asmeniniais interesais, nediskredituoja vidaus tarnybos autoriteto, nekliudo asmeniui, einančiam pareigūno pareigas, tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat kai tai nėra darbas tose įmonėse, įstaigose, organizacijose, kurių atžvilgiu pareigūnas turi valdingus įgaliojimus ar kurių veiklą kontroliuoja, prižiūri arba dėl kurių priima kokius nors kitus sprendimus, ir kai nėra kitų aplinkybių, dėl kurių pareigūnui negali dirbti kito darbo ir gauti atlyginimo.

2. Sprendimą dėl leidimo pareigūnui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį priima pareigūną į pareigas skiriantis asmuo pareigūno prašymu. Pareigūnų prašymai leisti dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį nagrinėjami vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka, suderinta su finansų ir teisingumo ministrais.

3. Sprendimas dėl leidimo pareigūnui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį galioja tol, kol jis dirba šį darbą. Jeigu sprendimas priimtas dėl leidimo pareigūnui dirbti kitą darbą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektuose, jis galioja iki projekto pabaigos. Pareigūnas, kuris perkeltas į kitas pareigas ir kurio pareigybės aprašyme nustatytos funkcijos dėl to pasikeitė, privalo pateikti naują prašymą leisti dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį.

4. Jeigu atsiranda šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, dėl kurių leidimas pareigūnui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį negalėjo būti išduotas, sprendimą dėl leidimo pareigūnui dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį priėmęs asmuo šį sprendimą atšaukia. Sprendimai dėl leidimo pareigūnams dirbti kitą darbą pagal darbo sutartį atšaukiami vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka, suderinta su finansų ir teisingumo ministrais.

5. Sprendimai neleisti pareigūnams dirbti kito darbo pagal darbo sutartį, taip pat šio straipsnio 4 dalyje nurodyti sprendimai gali būti skundžiami teismui įstatymų nustatyta tvarka.

24 straipsnis. Pareigūnams taikomi apribojimai

Pareigūnui draudžiama:

1) būti renkamu (skiriamu) įmonės organo nariu, išskyrus atvejus, kai šiuo nariu jis yra išrinktas ar paskirtas statutinei įstaigai įgaliojus, taip pat gauti atlyginimą ar kitų išmokų už įmonės organo nario veiklą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus. Pareigūnui, kuris yra išrinktas (paskirtas) įmonės organo nariu, už šią veiklą skirtas atlyginimas ar kitos išmokos pervedami į valstybės biudžetą;

2) statutinės įstaigos, kurioje jis eina pareigas, vardu sudaryti sandorius su individualiomis įmonėmis, ūkinėmis bendrijomis, kurių savininkas, tikrasis narys ar komanditorius yra jis pats arba jo sutuoktinis (partneris), artimasis giminaitis ar asmuo, su pareigūnu susijęs svainystės ryšiais, taip pat sudaryti sandorius su akcinėmis bendrovėmis, kuriose jis pats arba jo sutuoktinis (partneris), artimasis giminaitis ar asmuo, susijęs su pareigūnu svainystės ryšiais, turi ar valdo pagal kito asmens įgaliojimą daugiau negu 10 procentų įstatinio kapitalo arba akcijų;

3) atstovauti Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių įmonėms, užsienio valstybių institucijoms ar įstaigoms, už Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybių įmonių lėšas vykti į užsienį, mokytis ar kitaip naudotis jų lėšomis; draudimas atstovauti užsienio valstybių institucijoms ir įstaigoms netaikomas į pareigas šiose institucijose ar įstaigose pagal šio statuto 36 straipsnio 1 dalį perkeltam pareigūnui;

4) dirbti įmonėse, įstaigose, organizacijose ir už šį darbą gauti darbo užmokestį ar atlyginimą, steigti individualias įmones ar verstis individualia veikla, jeigu tai sukelia viešųjų ir privačių interesų konfliktą valstybės tarnyboje, sudaro prielaidas tarnybą panaudoti asmeniniais interesais, diskredituoja vidaus tarnybos autoritetą, kliudo pareigūnui tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat kai tai yra darbas tose įmonėse, įstaigose, organizacijose, kurių atžvilgiu pareigūnas turi valdingus įgaliojimus ar kurių veiklą kontroliuoja, prižiūri arba dėl kurių priima kokius nors kitus sprendimus, ir kai yra kitų aplinkybių, dėl kurių pareigūnui negali dirbti kito darbo ir gauti už jį darbo užmokesčio ar atlyginimo;

5) eiti daugiau negu vienas valstybės tarnautojo pareigas, dirbti pagal darbo sutartį statutinėje įstaigoje, kurioje jis eina pareigūno pareigas;

6) būti politinių partijų ar politinių organizacijų nariu, dalyvauti jų veikloje;

7) streikuoti;

8) būti tarnybos metu neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų;

9) tarnybos metu turėti daiktų, įrašytų į centrinės statutinės įstaigos vadovo patvirtintą sąrašą.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ LAIPSNIAI IR JŲ SUTEIKIMO TVARKA

25 straipsnis. Pareigūnų laipsniai

1. Pareigūnų tarnybos santykiams reguliuoti, jų tarnybos patirčiai, įgaliojimams žymėti nustatomi nekariniai pareigūnų laipsniai (toliau – laipsniai).

2. Laipsniai skirstomi į vidaus tarnybos ir policijos laipsnius.

3. Vidaus tarnybos laipsniai suteikiami Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento, Vadovybės apsaugos departamento, Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Viešojo saugumo tarnybos, Kalėjų departamento, Muitinės departamento ir šioms centrinėms statutinėms įstaigoms pavaldžių statutinių įstaigų ir statutinių profesinio mokymo įstaigų pareigūnams.

4. Vidaus tarnybos laipsniai yra:

- 1) pirminės grandies pareigūnų;
- 2) vidurinės grandies pareigūnų;
- 3) aukštesniosios grandies pareigūnų;
- 4) aukščiausiosios grandies pareigūnų.

5. Pirminės grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsniai yra:

- 1) vidaus tarnybos jaunesnysis puskarininkis;
- 2) vidaus tarnybos puskarininkis;
- 3) vidaus tarnybos vyresnysis puskarininkis.

6. Vidurinės grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsniai yra:

- 1) vidaus tarnybos leitenantas;
- 2) vidaus tarnybos vyresnysis leitenantas;
- 3) vidaus tarnybos kapitonas.

7. Aukštesniosios grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsniai yra:

- 1) vidaus tarnybos majoras;
- 2) vidaus tarnybos pulkininkas leitenantas;
- 3) vidaus tarnybos pulkininkas.

8. Aukščiausiosios grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsnis yra vidaus tarnybos generolas.

9. Policijos laipsniai suteikiami policijos pareigūnams.

10. Policijos laipsniai yra:

- 1) pirminės grandies pareigūnų;
- 2) vidurinės grandies pareigūnų;
- 3) aukštesniosios grandies pareigūnų;
- 4) aukščiausiosios grandies pareigūnų.

11. Pirminės grandies pareigūnų policijos laipsniai yra:

- 1) policininkas;
- 2) vyresnysis policininkas;
- 3) viršila.

12. Vidurinės grandies pareigūnų policijos laipsniai yra:

- 1) inspektorius;
- 2) vyresnysis inspektorius;
- 3) komisaras inspektorius.

13. Aukštesniosios grandies pareigūnų policijos laipsniai yra:

- 1) komisaras;
- 2) vyresnysis komisaras;
- 3) vyriausiasis komisaras.

14. Aukščiausiosios grandies pareigūnų policijos laipsnis yra generalinis komisaras.

26 straipsnis. Laipsnių suteikimas

1. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo, skirdamas jį į pareigas, suteikia jo pareigybę atitinkantį laipsnį pagal šio statuto priede nustatytas pareigybių grupes:

- 1) vidaus tarnybos generolo, generalinio komisaro – 1 pareigybių grupės pareigybėms;
- 2) vidaus tarnybos pulkininko, vyriausiojo komisaro – 2 ir 3 pareigybių grupių pareigybėms;
- 3) vidaus tarnybos pulkininko leitenanto, vyresniojo komisaro – 4, 5 ir 6 pareigybių grupių pareigybėms;
- 4) vidaus tarnybos majoro, komisaro – 7 ir 8 pareigybių grupių pareigybėms;
- 5) vidaus tarnybos kapitono, komisaro inspektoriaus – 9 pareigybių grupės pareigybėms;
- 6) vyresniojo leitenanto, vyresniojo inspektoriaus – 10 pareigybių grupės pareigybėms;
- 7) vidaus tarnybos leitenanto, inspektoriaus – 11 ir 12 pareigybių grupių pareigybėms;
- 8) vyresniojo puskarininkio, viršilos – 13 pareigybių grupės pareigybėms;
- 9) vidaus tarnybos puskarininkio, vyresniojo policininko – 14 pareigybių grupės pareigybėms;

10) vidaus tarnybos jaunesniojo puskarininkio, policininko – 15 pareigybių grupės pareigybėms.

2. Perkeliama į kitas pareigas pareigūnui suteikiamas pareigybė, į kurią jis perkeliama, atitinkantis laipsnis.

PENKTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ KARJERA

27 straipsnis. Pareigūnų pareigų paaukštinimas

Pareigūnai į aukštesnes pareigas gali būti perkelti tarnybinės veiklos vertinimo arba atrankos būdu, išskyrus šio statuto 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse ir 31 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus atvejus.

28 straipsnis. Pareigūnų atranka į laisvas pareigūno pareigas

1. Atrankoje į laisvas pareigūno pareigas gali dalyvauti tos pačios ar kitos statutinės įstaigos pareigūnai, atitinkantys šio statuto 8 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus ir pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Atrankos metu įvertinama pretendentų profesionalumas, tarnybinė veikla, tinkamumas eiti pareigas, į kurias pretenduojama, vidaus tarnybos trukmė einant konkrečias pareigas, turima kvalifikacija, būtina naujoms pareigoms eiti.

2. Duomenys apie skelbiamas atrankas į laisvas pareigūno pareigas skelbiami ministerijos ir atitinkamos centrinės statutinės įstaigos interneto svetainėse, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytas pareigybes.

3. Atrankos į laisvas pareigūno pareigas tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais. Atrankai vykdyti statutinėje įstaigoje sudaroma atrankos į laisvas pareigūno pareigas komisija (toliau – atrankos komisija). Jeigu statutinėje įstaigoje yra įsteigta profesinė sąjunga ir atrankoje dalyvaujantis pareigūnas yra šios profesinės sąjungos narys, vienas atrankos komisijos narys turi būti šios profesinės sąjungos atstovas. Kitais atvejais atrankos komisijoje stebėtojų teisėmis dalyvauja darbo tarybos atstovas.

4. Atrankos į laisvas pareigūnų, vykdančių kriminalinę žvalgybą, pareigas tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

5. Į centrinėms statutinėms įstaigoms pavaldžių statutinių įstaigų ir statutinių profesinio mokymo įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, statutinių įstaigų struktūrinių padalinių vadovų pareigas pareigūnai skiriami tik atrankos būdu, išskyrus šio statuto 29 straipsnio 4 dalyje,

30 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 31 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 32 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatytus atvejus.

6. Pareigūnus iš vienu pareigū į kitas savo įsakymu perkelia juos į pareigas skiriantys asmenys.

7. Jei pareigūno pareigybės aprašyme yra nustatytas specialusis reikalavimas atitikti reikalavimus, būtinus išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, kandidatūra patikrinama iki asmens, pripažinto laimėjusiu atranką, skyrimo į pareigūno pareigas. Į pareigūno pareigas asmuo yra skiriamas, kai teisės aktų nustatyta tvarka priimamas sprendimas, kad šiam asmeniui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija arba suteikta teisė dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, žymima slaptumo žyma „Riboto naudojimo“.

8. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo atsako, kad į pareigūno pareigas būtų paskirti ir šias pareigas eiti tik nepriekaištingos reputacijos asmenys. Vykdydamas šią pareigą, pareigūną į pareigas skiriantis asmuo turi teisę motyvuotu rašytiniu prašymu kreiptis į teisėsaugos, kontrolės ir kitas institucijas, įstaigas ar įmones, kad šios pateiktų apie į pareigūno pareigas skiriamą asmenį turimą informaciją. Šios institucijos, įstaigos ir įmonės prašomą informaciją turi pateikti ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo gavimo dienos, jeigu teisės aktuose nenustatyta kitaip.

9. Draudžiama pareigūną perkelti į pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

10. Į vidaus tarnybą Kalėjimų departamente ir jam pavaldžiose statutinėse įstaigose taip pat draudžiama perkelti pareigūną, kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo yra laikomas tardymo izoliatoriuje arba pataisos įstaigoje arba jo priežiūrą vykdo probacijos tarnyba ir tai gali sukelti viešųjų ir privačių interesų konfliktą.

29 straipsnis. Centrinų statutinių įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų skyrimo tvarka

1. Centrinų statutinių įstaigų vadovus 5 metams į pareigas skiria ir iš pareigų atleidžia Vyriausybė ministro teikimu, jeigu kituose šių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nenustatyta kitaip. Centrinų statutinių įstaigų vadovai šias pareigas gali eiti ne daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Centrinės statutinės įstaigos vadovas, kurio veiklą, pasibaigus jo pirmajai kadencijai, ministro sudaryta tarnybinės veiklos vertinimo komisija įvertina labai gerai arba gerai, gali būti teikiamas skirti į šias pareigas antrai kadencijai. Centrinų statutinių įstaigų

vadovai yra tiesiogiai pavaldūs ir atskaitingi ministrui, jeigu kituose šių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nenustatyta kitaip.

2. Centrinį statutinių įstaigų vadovai turi turėti ne žemesnį negu magistro kvalifikacinį laipsnį arba jam prilygintą aukštojo mokslo kvalifikaciją ir ne mažesnę negu 3 metų darbo einant vadovaujančias pareigas vidaus tarnybos sistemoje patirtį. Įstatymuose, reglamentuojančiuose šių įstaigų veiklą, gali būti nustatyti kitokie centrinių statutinių įstaigų vadovams taikomi reikalavimai.

3. Centrinį statutinių įstaigų vadovų pavaduotojus centrinės statutinės įstaigos vadovo teikimu į pareigas skiria ir iš pareigų atleidžia ministras. Centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojų įgaliojimų trukmė yra susieta su centrinės statutinės įstaigos vadovo įgaliojimų trukme. Pasibaigus centrinės statutinės įstaigos vadovo kadencijai arba atleidus jį iš pareigų, centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojai pareigas eina tol, kol šio statuto nustatyta tvarka paskiriami centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojai.

4. Asmenys, kurie iki paskyrimo centrinių statutinių įstaigų vadovais ar centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojais ėjo pareigūno pareigas, pasibaigus centrinės statutinės įstaigos vadovo kadencijai ar centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojo tarnybos einant šias pareigas laikotarpiui, jų rašytiniu sutikimu gali būti paskirti į laisvas pareigūno pareigas, kurias ėjo iki paskyrimo į centrinės statutinės įstaigos vadovo ar centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojo pareigas, o kai šių pareigų nėra, – į kitas lygiavertes ar žemesnes pareigūno pareigas toje pačioje arba kitoje statutinėje įstaigoje. Pareigūnui, paskirtam į laisvas pareigas, kurias jis ėjo iki paskyrimo į centrinės statutinės įstaigos vadovo ar centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojo pareigas, o kai tokių pareigų nėra, paskirtam į kitas lygiavertes ar žemesnes pareigas, nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, taikant 0,5 mažesnę pareiginės algos koeficientą, negu jam buvo nustatytas einant centrinės statutinės įstaigos vadovo ar centrinės statutinės įstaigos vadovo pavaduotojo pareigas, tačiau ne didesnę negu didžiausias ir ne mažesnę negu mažiausias tai pareigybei nustatytas pareiginės algos koeficientas.

5. Pasibaigus centrinės statutinės įstaigos vadovo kadencijai ar šios įstaigos vadovo pavaduotojo tarnybos einant šias pareigas laikotarpiui, jeigu jie nesutinka šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka būti paskirti į kitas pareigūno pareigas, šie pareigūnai atleidžiami iš vidaus tarnybos šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 17 punkte nustatytu pagrindu.

6. Visais šiame statute nustatytais atvejais sprendimus dėl centrinių statutinių įstaigų vadovų tarnybos santykių (išskyrus sprendimus dėl skyrimo į pareigas, laipsnio suteikimo, atleidimo iš pareigų ir tarnybinių nuobaudų skyrimo), neatsižvelgiant į tai, kas juos paskyrė į šias pareigas, priima ministras.

30 straipsnis. Tarnybinis kaitumas

1. Pareigūnas jo rašytiniu prašymu gali būti perkeltas į kitas laisvas lygiavertes ar žemesnes pareigas toje pačioje ar kitoje statutinėje įstaigoje.

2. Dviejų pareigūnų, einančių lygiavertes pareigas, rašytiniais prašymais jų pareigos gali būti sukeistos – pareigūnai perkeliami vienas į kito pareigas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais į kitas pareigas gali būti perkeltas pareigūnas, kuris turi toms pareigoms eiti būtiną išsilavinimą ir atitinka kitus pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Šis pareigūnas perkeliamas į kitas pareigas:

- 1) toje pačioje statutinėje įstaigoje – asmens, skiriančio pareigūną į pareigas, įsakymu;
- 2) kitoje statutinėje įstaigoje – asmenims, skiriantiems pareigūną į pareigas, suderinus.

4. Kai yra Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvada, kad pareigūnas dėl sveikatos būklės negali eiti savo pareigų, statutinės įstaigos vadovas turi teisę šio pareigūno rašytiniu sutikimu perkelti jį į kitas lygiavertes arba, kai jų nėra, į žemesnes pareigas, kurias pareigūnas pagal savo sveikatos būklę gali eiti, toje pačioje statutinėje įstaigoje ar, įstaigų vadovams suderinus, kitoje statutinėje įstaigoje.

5. Perkeltam į lygiavertes pareigas pareigūnui nustatoma iki perkėlimo pagal eitas pareigas gauta pareiginė alga, o perkeltam į žemesnes pareigas pareigūnui pareiginė alga nustatoma pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, taikant 0,5 mažesnę pareiginės algos koeficientą, negu jam buvo nustatytas iki perkėlimo, tačiau ne didesnę negu didžiausias ir ne mažesnę negu mažiausias tai pareigybei nustatytas pareiginės algos koeficientas.

6. Šiame straipsnyje numatytais atvejais pareigūnai perkeliami į kitas pareigas vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka, suderinta su teisingumo ir finansų ministrais.

7. Draudžiama pareigūną perkelti į kitas pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

8. Į vidaus tarnybą Kalėjų departamente ir jam pavaldžiose statutinėse įstaigose taip pat draudžiama perkelti pareigūną, kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo yra laikomas tardymo izoliatoriuje arba pataisos įstaigoje arba kai jo priežiūrą vykdo probacijos tarnyba ir tai gali sukelti viešųjų ir privačių interesų konfliktą.

31 straipsnis. Perkėlimas į kitas pareigas tarnybinio būtinumo atvejais

1. Tarnybinio būtinumo atveju pareigūnas be jo rašytinio sutikimo gali būti perkeltas į kitas aukštesnes, lygiavertes arba žemesnes pareigūno pareigas toje pačioje ar kitoje statutinėje įstaigoje (padalinyje), priklausančioje tai pačiai statutinių įstaigų sistemai, ne ilgesniam negu 3 mėnesių laikotarpiui. Bendras pareigūno perkėlimo į kitas pareigas tarnybinio būtinumo atvejais be jo rašytinio sutikimo laikotarpis per 3 jo tarnybos metus negali būti ilgesnis negu 6 mėnesiai.

2. Be rašytinio sutikimo pareigūnai pagal šio straipsnio 1 dalį perkeliama į tos pačios apskrities teritorijoje esančią statutinę įstaigą (padalinį).

3. Kitais atvejais pareigūną laikinai perkelti į kitas pareigas galima tik turint jo rašytinį sutikimą, išskyrus karo padėties, nepaprastosios padėties ar kitų ekstremaliųjų situacijų atvejus.

4. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos dėl pareigūno perkėlimo į kitas pareigas kitoje tarnybos vietovėje negali būti taikomos nėščioms, neseniai pagimdžiusioms ar krūtimi maitinančioms pareigūnėms, pareigūnams, auginantiems vaiką (įvaikį) iki 3 metų, ir pareigūnams, vieniems auginantiems vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų. Neseniai pagimdžiusia pareigūnė laikoma motina, pateikusi sveikatos priežiūros įstaigos pažymą apie gimdymą ir auginanti vaiką, kol jam sukaks vieni metai. Krūtimi maitinančia pareigūnė laikoma motina, pateikusi į pareigas paskyrusiam asmeniui sveikatos priežiūros įstaigos pažymą, kad augina ir maitina krūtimi savo vaiką.

5. Pareigūnas, kuris, uždraudus jam dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, negali eiti savo pareigų nesinaudodamas tokia informacija, jo rašytiniu sutikimu gali būti laikinai perkeltas į kitas lygiavertes ar žemesnes pareigas toje pačioje statutinėje įstaigoje arba, statutinių įstaigų vadovams suderinus, kitoje statutinėje įstaigoje. Šioje dalyje nurodytu atveju perkeltam į lygiavertes pareigas pareigūnui nustatoma iki perkėlimo pagal eitas pareigas gauta pareiginė alga, o perkeltam į žemesnes pareigas pareigūnui nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, taikant 0,5 mažesnę pareiginės algos koeficientą, negu jam buvo nustatytas iki perkėlimo, tačiau ne didesnę negu didžiausias ir ne mažesnę negu mažiausias tai pareigybei nustatytas pareiginės algos koeficientas.

6. Pagal šį straipsnį, išskyrus šio straipsnio 5 dalį, perkeltam į kitas pareigas pareigūnui mokama ne mažesnė kaip iki perkėlimo gauta jo pareiginė alga. Šiame straipsnyje numatytais atvejais į aukštesnes pareigas perkeliama pareigūnui nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, taikant ne mažiau kaip 0,5 ir ne daugiau kaip 1,5 didesnę pareiginės algos koeficientą, negu jam buvo nustatytas iki perkėlimo, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio pareiginės algos koeficiento. Į lygiavertes ar žemesnes pareigūno pareigas perkeliama pareigūnui nustatoma jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

7. Pagal šį straipsnį pareigūną galima perkelti į kitas pareigas kitoje tarnybos vietovėje tik tuo atveju, kai atsižvelgiant į šeimos sudėtį jam suteikiamos teisės aktuose nustatyto ploto tarnybinės gyvenamosios patalpos (arba kompensuojamos gyvenamosios patalpos nuomos išlaidos) ir Vyriausybės nustatyta tvarka kompensuojamos kelionės, turto perkėlimo išlaidos. Šie reikalavimai netaikomi karo, nepaprastosios padėties ar kitų ekstremaliųjų situacijų atvejais ar kai yra pareigūno rašytinis sutikimas.

8. Pasibaigus pareigūno perkėlimo dėl tarnybinio būtinumo laikotarpiui, pareigūnas grąžinamas į iki perkėlimo eitas pareigas ir jam nustatoma iki perkėlimo gauta pareiginė alga. Tuo atveju, kai pareigūno laikino perkėlimo į kitas pareigas laikotarpiu buvo vertinta jo tarnybinė veikla ir jam buvo nustatyta didesnė pareiginė alga pagal šio statuto priede jo pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, pareigūnui, grąžintam į iki perkėlimo eitas pareigas, iki jo perkėlimo nustatytas pareiginės algos koeficientas didinamas tokiu dydžiu, koku jo laikino perkėlimo metu vykusio (vykusių) tarnybinės veiklos vertinimo (vertinimų) metu buvo padidintas pareiginės algos koeficientas, tačiau ne daugiau negu tai pareigybei nustatytas didžiausias pareiginės algos koeficientas.

9. Draudžiama pareigūną perkelti į pareigas statutinėje įstaigoje (padalinyje), kurioje (kuriame) pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

10. Į vidaus tarnybą Kalėjimų departamente ir jam pavaldžiose statutinėse įstaigose taip pat draudžiama perkelti pareigūną, kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo yra laikomas tardymo izoliatoriuje arba pataisos įstaigoje arba kai jo priežiūrą vykdo probacijos tarnyba ir tai gali sukelti viešųjų ir privačių interesų konfliktą.

31¹ straipsnis. Perkėlimas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas

Tarnybinio būtinumo atveju, kai valstybės institucijų ar įstaigų vadovai šį klausimą suderina, centrinės statutinės įstaigos vadovo įsakymu pareigūnas jo rašytiniu sutikimu gali būti laikinai, iki 3 metų laikotarpiui, perkeltas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas kitoje valstybės institucijoje ar įstaigoje, jeigu pareigūnas atitinka Valstybės tarnybos įstatyme nustatytus priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas bendruosius reikalavimus ir pareigybės, į kurią jis perkeliamas, aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Tarnybinio būtinumo atveju pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas terminas, valstybės institucijų ar įstaigų vadovams suderinus, gali būti pratęstas, tačiau ne ilgiau kaip 2 metams. Pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas laikotarpis įskaitomas į pareigūno vidaus

tarnybos stažą. Perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas laikotarpiu pareigūnui taikomos šio statuto nuostatos, išskyrus darbo užmokestį reglamentuojančias nuostatas. Perkeltam į karjeros valstybės tarnautojo pareigas pareigūnui darbo užmokestis nustatomas pagal jo einamas ne statutinio valstybės tarnautojo pareigas, tačiau ne mažesnis kaip nustatytasis iki perkėlimo. Pasibaigus pareigūno perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas laikotarpiui, pareigūnas grąžinamas į iki perkėlimo eitas pareigas, o kai šių pareigų nėra, jo rašytiniu sutikimu gali būti skiriamas į kitas lygiavertes pareigas, o kai ir šių pareigų nėra, – laikinai, iki atsiras laisvos lygiavertės pareigos, jo rašytiniu sutikimu gali būti skiriamas į žemesnes pareigas. Visais atvejais šiam pareigūnui mokamas ne mažesnis negu iki perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas nustatytas darbo užmokestis.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-1822](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21844

32 straipsnis. Pareigūnų rotacija

1. Rotacija taikoma statutinių įstaigų, išskyrus centrinės statutinės įstaigos, vadovams ir vadovų pavaduotojams. Kituose įstatymuose gali būti nustatyti kiti pareigūnų rotacijos atvejai.

2. Pareigūnų tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpis – 5 metai, jeigu kituose įstatymuose nenustatyta kitaip.

3. Centrinės statutinės įstaigos vadovas, likus ne mažiau negu 3 mėnesiams iki pareigūno tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpio pabaigos ir jo veiklą paskutinio tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinus:

1) labai gerai, gali pratęsti tarnybos einant šias pareigas laikotarpį ne ilgiau kaip 5 metams ir nustatyti ne mažiau kaip 0,5, bet ne daugiau kaip 1,5 didesnį pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio koeficiento, arba perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje centrinei statutinei įstaigai pavaldžioje statutinėje įstaigoje ir nustatyti ne mažiau kaip 0,5, bet ne daugiau kaip 1,5 didesnį pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio koeficiento;

2) gerai, gali pratęsti tarnybos einant šias pareigas laikotarpį ne ilgiau kaip 5 metams arba perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje centrinei statutinei įstaigai pavaldžioje statutinėje įstaigoje;

3) patenkinamai, gali perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje centrinei statutinei įstaigai pavaldžioje statutinėje įstaigoje ir nustatyti 0,5 mažesnį pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau ne mažesnę negu tai pareigybei nustatytas mažiausias koeficientas, taip pat įpareigoti tobulinti kvalifikaciją;

4) nepatenkinamai, gali šį pareigūną perkelti į žemesnes pareigas ir įpareigoti tobulinti kvalifikaciją arba atleisti iš vidaus tarnybos, kai jo tarnybinė veikla įvertinama nepatenkinamai antrą kartą iš eilės.

4. Draudžiama pareigūną rotacijos tvarka perkelti į kitas lygiavertes pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

5. Į vidaus tarnybą Kalėjimų departamente ir jam pavaldžiose statutinėse įstaigose taip pat draudžiama rotacijos tvarka perkelti pareigūną, kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo yra laikomas tardymo izoliatoriuje arba pataisos įstaigoje arba kai jo priežiūrą vykdo probacijos tarnyba ir tai gali sukelti viešųjų ir privačių interesų konfliktą.

6. Pareigūno, kuris rotacijos tvarka perkeliamas į kitas lygiavertes pareigas kitoje tarnybos vietovėje, ir jo šeimos narių kelionės ir turto perkėlimo išlaidos kompensuojamos Vyriausybės nustatyta tvarka.

7. Pareigūnų rotacijos tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

33 straipsnis. Pareigūnų perkėlimas į žemesnes pareigas

1. Perkelti pareigūną į žemesnes pareigas galima:

- 1) kai panaikinama pareigybė;
- 2) įgyvendinant tarnybinės veiklos vertinimo komisijos siūlymą – perkelti į žemesnes pareigas;
- 3) paskyrus tarnybinę nuobaudą – perkėlimą į žemesnes pareigas;
- 4) kai yra Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvada, kad pareigūnas dėl sveikatos būklės negali eiti savo pareigų;
- 5) kai į jo einamas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau šias pareigas ėjęs pareigūnas;
- 6) pasibaigus tarnybos einant atitinkamas pareigas laikotarpiui;
- 7) paties prašymu.

2. Perkelti pareigūną į žemesnes pareigas šio straipsnio 1 dalies 1, 4, 5 ir 6 punktuose nustatytais pagrindais galima tik tuo atveju, kai nėra galimybės jį perkelti į lygiavertes pareigas ir pareigūnas pateikia rašytinį sutikimą.

3. Pareigūnui, perkeltam į žemesnes pareigas, pareiginė alga nustatoma pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, taikant 0,5 mažesnę

koeficientą, negu jam buvo nustatytas iki perkėlimo, tačiau ne didesnę negu didžiausias ir ne mažesnę negu mažiausias tai pareigybei nustatytas pareiginės algos koeficientas.

4. Draudžiama pareigūną perkelti į žemesnes pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

34 straipsnis. Pareigūnų tarnybinės veiklos vertinimas

1. Pareigūnų tarnybinės veiklos vertinimo tikslas – kasmet visapusiškai ir objektyviai įvertinti pareigūnų kvalifikaciją, tarnybinės veiklos rezultatus ir tinkamumą einamoms ar aukštesnėms pareigoms.

2. Statutinių įstaigų vadovų, skiriamų šiame statute nustatytai kadencijai, taip pat statutinių įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, kuriems taikoma rotacija, paskutinis iki jų kadencijos ar tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpio pabaigos kasmetinis tarnybinės veiklos vertinimas laikomas ir vertinimu baigiantis jų kadencijai ar tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpiui. Šio vertinimo tikslas – įvertinti šių pareigūnų kvalifikaciją, pastarųjų (praėjusių) metų tarnybinės veiklos rezultatus ir per kadenciją ar per tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpį buvusių kasmetinių tarnybinės veiklos vertinimų rezultatus.

3. Pareigūno tarnybinė veikla vertinama, jei pareigūnas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus eina pareigas statutinėje įstaigoje, kurioje vertinama jo tarnybinė veikla.

4. Pareigūno, kuris buvo išėjęs vaiko priežiūros atostogų, tarnybinė veikla gali būti vertinama jo prašymu, jei šis pareigūnas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus ėjo pareigas toje įstaigoje.

5. Nėščią, neseniai pagimdžiusią ar krūtimi maitinančią pareigūnų tarnybinė veikla gali būti vertinama tik jų prašymu.

6. Pareigūno tarnybinę veiklą vertina jo tiesioginis vadovas.

7. Tiesioginis vadovas pareigūno tarnybinę veiklą gali įvertinti:

- 1) labai gerai;
- 2) gerai;
- 3) patenkinamai;
- 4) nepatenkinamai.

8. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą gerai, vertinimo išvadą suderina su savo tiesioginiu vadovu (išskyrus atvejį, kai vertinimo išvadą surašęs tiesioginis vadovas yra pareigūnų į pareigas skiriantis asmuo) ir pareigūno vertinimas yra baigiamas. Jeigu pareigūno tiesioginio vadovo tiesioginis vadovas nesutinka su pareigūno tarnybinės veiklos

vertinimo išvada, pareigūno tiesioginis vadovas teikia vertinimo išvadą tarnybinės veiklos vertinimo komisijai (toliau – vertinimo komisija). Pareigūno, kurio tarnybinė veikla įvertinta gerai, iki vertinimo buvusi teisinė padėtis nesikeičia ir iki kito jo tarnybinės veiklos vertinimo jam paliekama gauta pareiginė alga.

9. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, vertinimo komisijai teikia vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 15 dalyje nurodytų pasiūlymų.

10. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą patenkinamai, vertinimo komisijai teikia vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 17 dalyje nurodytų pasiūlymų.

11. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą nepatenkinamai, vertinimo komisijai teikia vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 18 dalyje nurodytų pasiūlymų. Šio straipsnio 18 dalies 2 punkte nurodytas pasiūlymas gali būti teikiamas, jei paskutinio tarnybinės veiklos vertinimo metu pareigūno tarnybinė veikla buvo įvertinta nepatenkinamai ir tiesioginis vadovas einamaisiais metais pareigūno tarnybinę veiklą vėl įvertina nepatenkinamai.

12. Pareigūnas, nesutinkantis su tiesioginio vadovo pateikta vertinimo išvada, turi teisę kreiptis į vertinimo komisiją su motyvuotu prašymu peržiūrėti tarnybinės veiklos vertinimo išvadą ir dalyvauti vertinimo komisijos posėdyje jį svarstant.

13. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo ar jo įgaliotas asmuo apie būsimą pareigūno tarnybinės veiklos vertinimą vertinimo komisijoje ne vėliau kaip prieš 10 darbo dienų iki vertinimo pradžios praneša pareigūnui.

14. Vertinimo komisija pareigūno tarnybinę veiklą gali įvertinti:

- 1) labai gerai;
- 2) gerai;
- 3) patenkinamai;
- 4) nepatenkinamai.

15. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlo:

1) nustatyti pareigūnui ne mažiau kaip 0,5 ir ne daugiau kaip 1,5 didesnį pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio pareiginės algos koeficiento;

2) perkelti pareigūną į aukštesnes pareigas;

3) skirti pareigūnui ne didesnę kaip jo vidutinis darbo užmokestis vienkartinę piniginę išmoką Vyriausybės nustatyta tvarka. Ši išmoka mokama tais atvejais, kai pareigūnui pagal einamas pareigas jau nustatyta aukščiausia galima pareiginė alga.

16. Vertinimo komisijai įvertinus pareigūno tarnybinę veiklą gerai, iki vertinimo buvusi pareigūno teisinė padėtis nesikeičia. Šiuo atveju vertinimo komisija pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui gali siūlyti pareigūnui skirti padėką.

17. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą patenkinamai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlo:

- 1) įpareigoti pareigūną tobulinti kvalifikaciją;
- 2) nustatyti pareigūnui 0,5 mažesnę pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau ne mažesnę negu tai pareigybei nustatytas mažiausias pareiginės algos koeficientas, ir įpareigoti pareigūną tobulinti kvalifikaciją.

18. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą nepatenkinamai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlo:

- 1) perkelti pareigūną į žemesnės pareigas ir įpareigoti tobulinti kvalifikaciją;
- 2) atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos, jei jo tarnybinę veiklą įvertinama nepatenkinamai antrą kartą iš eilės.

19. Kai pareigūno tarnybinę veiklą, kurią tiesioginis vadovas įvertino gerai, vertinama vertinimo komisijoje pareigūno prašymu, vertinimo komisija šio pareigūno veiklą gali įvertinti gerai arba labai gerai. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui pasiūlymų neteikia ir iki vertinimo buvusi pareigūno teisinė padėtis nesikeičia. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui teikia vieną iš šio straipsnio 15 dalyje nurodytų pasiūlymų.

20. Pareigūną į pareigas skiriančio asmens sprendimu gali būti atliekamas neeilinis pareigūno tarnybinės veiklos vertinimas, kai yra:

- 1) abejonių dėl pareigūno gebėjimų atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas;
- 2) pareigūno tiesioginio vadovo rašytinis motyvuotas pasiūlymas perkelti pareigūną į aukštesnės pareigas arba nustatyti pareigūnui ne mažiau kaip 0,5 ir ne daugiau kaip 1,5 didesnę pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio pareiginės algos koeficiento;
- 3) pareigūno prašymas nustatyti jam didesnę pareiginę algą taikant didesnę negu turimas pareiginės algos koeficientą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą.

21. Neeilinis pareigūno tarnybinės veiklos vertinimas rengiamas ne dažniau kaip kartą per kalendorinius metus, jeigu nuo pareigūno kasmetinio tarnybinės veiklos vertinimo praėjo ne

mažiau kaip 6 mėnesiai arba jeigu pareigūnas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus ėjo pareigas toje įstaigoje, kurioje vertinama jo tarnybinė veikla.

22. Galutinį sprendimą dėl pareigūno tarnybinės veiklos vertinimo priima jį į pareigas skiriantis asmuo.

23. Pareigūnų tarnybinės veiklos vertinimo tvarką ir tarnybinės veiklos vertinimo kriterijus nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

24. Pareigūnai sprendimus dėl tarnybinės veiklos vertinimo per vieną mėnesį nuo supažindinimo su šiais sprendimais dienos gali skųsti tarnybinių ginčų komisijai arba Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

35 straipsnis. Vertinimo komisija

1. Pareigūnų tarnybinei veiklai vertinti statutinių įstaigų vadovų sprendimais sudaromos pareigūnų vertinimo komisijos. Centrinei statutinei įstaigai pavaldžių įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, taip pat šių įstaigų vertinimo komisijų narių tarnybinę veiklą vertina centrinės statutinės įstaigos vadovo sudaryta vertinimo komisija. Centrinį statutinių įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, šių įstaigų vertinimo komisijų narių tarnybinę veiklą vertina ministro sudaryta vertinimo komisija.

2. Vertinimo komisija sudaroma 2 metams iš ne mažiau kaip 5 narių. Vertinimo komisiją sudariusio asmens motyvuotu sprendimu arba komisijos nario motyvuotu prašymu vertinimo komisijos sudėtis gali būti keičiama nepraėjus 2 metams nuo sudarymo dienos. Jeigu statutinėje įstaigoje yra įsteigta profesinė sąjunga ir vertinamas pareigūnas yra šios profesinės sąjungos narys, vienas vertinimo komisijos narys turi būti šios profesinės sąjungos atstovas. Kitais atvejais vertinimo komisijoje stebėtojų teisėmis dalyvauja darbo tarybos atstovas.

36 straipsnis. Tarnyba užsienyje

1. Pareigūnai jų rašytiniu sutikimu gali būti siunčiami į užsienio valstybes atlikti patarėjo, stebėtojo ir kitų funkcijų tarptautinėje organizacijoje ar institucijoje, Europos Sąjungos institucijoje ar įstaigoje, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtoje institucijoje, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių kartu įsteigtoje organizacijoje (konsorciume) (toliau – tarptautinė institucija), civilinėje tarptautinėje operacijoje ar užsienio valstybės institucijoje arba tarptautinės institucijos ar humanitarinės pagalbos teikimo misijoje, specialiojoje misijoje, taip pat Jungtinių Tautų, kitų tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos, užsienio valstybių operacijose ir misijose.

2. Centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatyta ir su Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministru suderinta tvarka vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinių įstaigų

pareigūnai jų rašytiniu sutikimu vienų metų laikotarpiui gali būti siunčiami saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinį atstovybių, konsulinių įstaigų ir atstovybių prie tarptautinių organizacijų. Pareigūno, nusiųsto saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos ir atstovybės prie tarptautinės organizacijos, tarnybos užsienyje laikotarpis gali būti pratęstas, tačiau bendras pareigūno, nusiųsto saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos ir atstovybės prie tarptautinės organizacijos, tarnybos užsienyje laikotarpis negali viršyti vienų metų ir 6 mėnesių. Tokia pareigūno tarnyba užsienyje nelaikoma tarnybine komandiruoje.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ SKATINIMAS IR ATSAKOMYBĖ

37 straipsnis. Pareigūnų skatinimas ir apdovanojimai

1. Už nepriekaištingą ir pavyzdinę tarnybinių pareigų atlikimą pareigūnai gali būti skatinami ir apdovanojami.

2. Pareigūnai gali būti skatinami:

1) padėka;

2) ne didesne kaip pareigūno 2 vidutinių darbo užmokesčių dydžio (išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytą atvejį) vienkartinę pinigine išmoka, mokama Vyriausybės nustatyta tvarka;

3) suteikiant papildomas mokamas atostogas šio statuto 51 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka;

4) vardine dovana.

3. Pareigūnai gali būti apdovanojami:

1) žinybiniu ženklu;

2) vardiniu ginklu.

4. Pareigūnai, tiesiogiai dalyvavę atskleidžiant ar ištiriant nusikalstamas veikas ir kitus teisės pažeidimus, kuriais padaryta ar galėjo būti padaryta turtinė žala valstybei, Vyriausybės nustatyta tvarka gali būti skatinami Vyriausybės nustatyto dydžio vienkartinę pinigine išmoka.

5. Pareigūnai už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei gali būti pristatomi valstybės apdovanojimui gauti.

6. Ministras turi teisę skatinti ir apdovanoti pareigūnus visais šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytais skatinimo būdais ir apdovanojimais, statutinės įstaigos vadovas – šio straipsnio 2 dalyje, 3 dalies 1 punkte ir 4 dalyje nurodytais skatinimo būdais ir apdovanojimais.

7. Pareigūnai, turintys galiojančią tarnybinių nuobaudą, neskatinami ir neapdovanojami.

8. Apdovanojimas ministro nustatyta tvarka gali būti atimtas, kai paaiškėja aplinkybės, dėl kurių pareigūnas negalėjo būti apdovanotas, arba kai pareigūnas pažemina pareigūno vardą.

9. Pareigūnų skatinimo ir apdovanojimo tvarką, išskyrus vienkartinių piniginių išmokų skyrimą ir mokėjimą, nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

38 straipsnis. Pareigūnų atsakomybė

1. Pareigūnai, kurie atlikdami pareigas pažeidė įstatymų reikalavimus, įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, traukiami tarnybinėn, administracinėn, materialinėn ar baudžiamojon atsakomybėn. Pareigūnai už tarnybinius nusižengimus ar pareigūno vardą žeminančią veiką tarnybinėn atsakomybėn traukiami neatsižvelgiant į baudžiamosios ar administracinės atsakomybės taikymą.

2. Už statutinei įstaigai, kitai valstybės ar savivaldybių institucijai padarytą žalą pareigūnai įstatymų nustatyta tvarka traukiami materialinėn atsakomybėn.

3. Įsakymų ar nurodymų vykdymas, žinant, kad jie yra neteisėti, pareigūnų nuo atsakomybės neatleidžia.

4. Pareigūnai, veikiantys pagal įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytus įgaliojimus, neatsako už žalą, padarytą veikiant pagal įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytus įgaliojimus.

39 straipsnis. Tarnybinė atsakomybė ir jos taikymas

1. Už tarnybinius nusižengimus skiriamos tarnybinės nuobaudos. Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į tarnybinį nusižengimą padariusio pareigūno kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į pareigūno veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, į Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatyme ar Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatyme nustatytais atvejais ir tvarka gautą informaciją. Pagal Korupcijos prevencijos įstatymą gauta informacija gali būti panaudota skiriant pareigūnui tarnybinę nuobaudą tik tuo atveju, kai ši informacija išslaptinama.

2. Pareigūnui gali būti skiriama viena iš šių tarnybinių nuobaudų:

- 1) pastaba;
- 2) papeikimas;
- 3) griežtas papeikimas;
- 4) perkėlimas į žemesnes pareigas;
- 5) atleidimas iš vidaus tarnybos.

3. Tarnybinė nuobauda – atleidimas iš vidaus tarnybos gali būti skiriama už:

- 1) šio statuto 24 straipsnyje nustatytų pareigūnams taikomų apribojimų pažeidimą;
- 2) valstybės, tarnybos ar komercinės paslapties atskleidimą;
- 3) piktnaudžiavimą tarnyba;

4) Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimų pažeidimą siekiant gauti neteisėtų pajamų ar privilegijų sau ar kitiems asmenims;

5) korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių turinčią veiką, susijusią su tarnybinių pareigų atlikimu, nors už šią veiką pareigūnas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon atsakomybėn;

6) nebuvimą tarnyboje (darbe) be pateisinamos priežasties vieną ar daugiau darbo dienų;

7) buvimą neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų tarnybos (darbo) metu arba vengimą pasitikrinti dėl neblaivumo arba apsvaigimo nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, kai įtariama, kad tarnybos (darbo) metu pareigūnas yra neblaivus ar apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų;

8) tarnybinį nusižengimą, jei prieš tai pareigūnui nors vieną kartą per pastaruosius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas ar griežtesnė nuobauda;

9) įsiteisėjusių teismo sprendimų, susijusių su pareigūno pareigomis ir jų atlikimu, nevykdymą;

10) kitus nusižengimus, kuriais šiurkščiai nusižengiama pareigūno pareigoms ar tarnybinės etikos principams.

4. Tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tarnybinio nusižengimo paaikšėjimo dienos, šio straipsnio 9 dalyje nustatytais atvejais – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo baudžiamojo proceso ar bylos dėl administracinio nusižengimo teisenos pabaigos, o kai kompetentinga institucija atlieka tyrimą, – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo kompetentingos institucijos atlikto tyrimo, patikrinimo pabaigos dienos. Negalima skirti tarnybinės nuobaudos, jei nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos praėjo vieni metai, išskyrus atvejus, kai tarnybinis patikrinimas sustabdomas šio straipsnio 9 dalyje nustatytais atvejais arba kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, piniginių ar kitokių vertybių inventorizaciją ar kompetentingos institucijos atliekamo tyrimo, patikrinimo metu, arba kai yra pažeidžiamos Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo nuostatos. Šiais atvejais tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 3 metus nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos. Tarnybinei atsakomybei už pareigūno vardo

pažeminimą taip pat taikomas 3 metų tarnybinės atsakomybės senaties terminas, skaičiuojamas nuo veikos padarymo dienos.

5. Į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus 30 dienų ir 2 mėnesių terminus neįskaitomas laikas, kurį pareigūnas nebuvo tarnyboje dėl nedarbingumo, buvo komandiruotėje ar atostogavo arba buvo nušalintas nuo pareigų, taip pat laikas, per kurį įstatymų nustatyta tvarka turi būti išnagrinėtas skundas dėl profesinės sąjungos renkamojo organo nesutikimo dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui.

6. Už vieną tarnybinį nusižengimą galima skirti tik vieną tarnybinę nuobaudą.

7. Kai yra duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą, atliekamas tarnybinis patikrinimas. Ministras ar jo įgaliotas asmuo, gavęs duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą, gali pavesti ministerijos administracijos padaliniui, atliekančiam tarnybinius tyrimus ir patikrinimus (toliau – tyrimų padalinys), atlikti tarnybinį patikrinimą dėl galimo pareigūno tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo arba sudaro komisiją šiam tarnybiniam patikrinimui atlikti, arba paveda tarnybinį patikrinimą atlikti centrinės statutinės įstaigos vadovui. Jeigu dėl šio tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo statutinėje įstaigoje, kurioje pareigūnas eina pareigas, jau yra pradėtas tarnybinis patikrinimas, ministro ar jo įgalioto asmens pavedimu šis tarnybinis patikrinimas perduodamas atlikti tyrimų padaliniui, šiam tikslui sudarytai komisijai ar centrinei statutinei įstaigai. Centrinų statutinių įstaigų vadovų ar jų įgaliotų asmenų pavedimu statutinėje įstaigoje atliekamas tarnybinis patikrinimas gali būti perduodamas atlikti šių įstaigų tyrimų padaliniui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas statutinėje įstaigoje nebeatliekamas. Pareigūną į pareigas skiriantis asmuo, priimdamas sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui ar pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą, atsižvelgia į ministro ar jo įgalioto asmens, į centrinės statutinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto asmens patvirtintą tyrimų padalinio ar šiam tikslui sudarytos komisijos atlikto tarnybinio patikrinimo išvadą.

8. Tarnybinis patikrinimas, gavus oficialią informaciją apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą, pradedamas, o pradėtas tarnybinis patikrinimas tęsiamas ir sprendimas dėl tarnybinio nusižengimo padarymo pripažinimo ir tarnybinės nuobaudos skyrimo, taip pat dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą priimamas:

1) kai pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinis patikrinimas, perkeliamas į pareigas kitoje statutinėje įstaigoje. Šiuo atveju asmuo, pradėjęs tarnybinį patikrinimą, motyvuotą tarnybinio patikrinimo išvadą, kurioje konstatuojama, kad pareigūnas

padarė tarnybinį nusižengimą ar pažemino pareigūno vardą, ir siūloma jam skirti tarnybinių nuobaudą ar jį atleisti iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą, ministro nustatyta tvarka perduoda statutinės įstaigos, į kurią perkeltas pareigūnas, vadovui, valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir pareigūnui, kuris pripažintas padariusiu tarnybinį nusižengimą ar pažeminusiu pareigūno vardą. Sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo ar pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą priima statutinės įstaigos, į kurią pareigūnas perkeltas, vadovas, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus;

2) kai pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinis patikrinimas, atleidžiamas iš vidaus tarnybos (netenka pareigūno statuso). Sprendimą dėl pareigūno, atleisto iš vidaus tarnybos, pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, ar sprendimą dėl pareigūno pripažinimo pažeminusiu pareigūno vardą priima pareigūną į pareigas skiriantis asmuo, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus. Šis sprendimas ministro nustatyta tvarka perduodamas valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir pareigūnui, atleistam iš vidaus tarnybos.

9. Jeigu paaiškėja, kad tarnybinis nusižengimas ar pareigūno vardo pažeminimas turi nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo požymių, tarnybinis patikrinimas sustabdomas ir tarnybinio patikrinimo medžiaga perduodama tirti kompetentingai institucijai. Tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo tyrimas sustabdomas ir tuo atveju, kai paaiškėja, kad dėl šios pareigūno veikos yra pradėtas ikiteisminis tyrimas arba bylos dėl administracinio nusižengimo teiseną. Jeigu atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą, bylos dėl administracinio nusižengimo teiseną arba pasibaigia baudžiamasis procesas ar bylos dėl administracinio nusižengimo teiseną, tarnybinis patikrinimas tęsiamas ir tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ar sprendimas dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą turi būti priimtas ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo šių sąlygų atsiradimo. Kai pareigūno veika turi savarankiško tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo žeminančios veikos požymių, pagal kuriuos akivaizdžiai galima šį tarnybinį nusižengimą ar pareigūno vardo pažeminimą atriboti nuo nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo, tarnybinio nusižengimo ar pareigūno vardo pažeminimo veikos tyrimas tęsiamas neatsižvelgiant į baudžiamojo proceso ar bylos dėl administracinio nusižengimo teisenos eigą.

10. Tarnybinių nuobaudą pareigūnui skiria arba sprendimą dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą priima pareigūną į pareigas skiriantis asmuo.

11. Duomenys apie pareigūnui paskirtas tarnybines nuobaudas įrašomi į jo tarnybos bylą.

12. Tarnybinių patikrinimų atlikimo, tarnybinių nuobaudų pareigūnams skyrimo ir panaikinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

40 straipsnis. Tarnybinių atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės

1. Tarnybinių atsakomybę lengvinančios aplinkybės yra šios:

- 1) pareigūnas nedelsdamas pats pranešė padaręs tarnybinių nusižengimą;
- 2) pareigūnas padėjo atskleisti tarnybinių nusižengimą;
- 3) tarnybinių nusižengimą padaręs pareigūnas užkirto kelią neigiamiems tarnybinio nusižengimo padariniams;
- 4) tarnybinių nusižengimą padaręs pareigūnas savo noru atlygino nuostolius ar pašalino padarytą žalą;
- 5) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl psichinės ar fizinės prievartos;
- 6) tarnybinių nusižengimą padarė nėsčia pareigūnė;
- 7) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl didelio susijaudinimo, kurį sukėlė neteisėti kito asmens veiksmai;
- 8) kitos aplinkybės, kurias skiriantis tarnybinių nuobaudą asmuo pripažįsta atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis.

2. Tarnybinių atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:

- 1) tarnybinis nusižengimas padarytas grupės susitarusių asmenų (pareigūnų, kitų valstybės tarnautojų, darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartį);
- 2) tarnybinis nusižengimas padarytas pasinaudojant ekstremaliąja situacija ar jos aplinkybėmis;
- 3) per vienus metus nuo tarnybinės nuobaudos paskyrimo pareigūnas padarė kitą tarnybinių nusižengimą;
- 4) tarnybinių nusižengimą padarė neblaivus ar nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų apsvaigęs pareigūnas;
- 5) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl savanaudiškų paskatų.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pareigūno veikoje nustačius pareigūno vardo pažeminimą.

41 straipsnis. Tarnybinių nuobaudų išnykimas

1. Pareigūnas laikomas nebaustu tarnybine nuobauda nuo tarnybinės nuobaudos paskyrimo dienos praėjus vieniems metams.

2. Tarnybinė nuobauda gali būti panaikinta ją paskyrusio vadovo motyvuotu sprendimu anksčiau, negu sueis šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas, tačiau ne anksčiau negu po 6 mėnesių nuo jos paskyrimo.

42 straipsnis. Atsakomybė už neteisėtą sprendimą neleisti pareigūnui dirbti kito darbo pagal darbo sutartį arba neteisėtą sprendimą leisti pareigūnui dirbti kitą darbą

1. Statutinė įstaiga turi atlyginti pareigūnui neteisėtu sprendimu neleisti jam dirbti kito darbo pagal darbo sutartį padarytą žalą. Žala, atsiradusi dėl šio sprendimo, atlyginama Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą priėmusio asmens padarytą žalą atlyginusi statutinė įstaiga turi regreso teisę reikalauti iš šio asmens tokio dydžio žalos atlyginimo, kiek ji sumokėjo, bet ne daugiau kaip 9 vidutinių jo darbo užmokesčių. Šis žalos atlyginimas išieškomas dalimis iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą priėmusio asmens darbo užmokesčio, per mėnesį išskaičiuojama suma negali viršyti 20 procentų jam priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Ginčus dėl žalos atlyginimo sprendžia teismas.

3. Statutinės įstaigos vadovą į pareigas skiriantis asmuo turi teisę reikalauti panaikinti neteisėtą sprendimą leisti pareigūnui dirbti kitą darbą ir spręsti statutinės įstaigos vadovo atsakomybės klausimą.

43 straipsnis. Materialinės atsakomybės sąlygos ir žalos atlyginimo tvarka

1. Pareigūnai turi atlyginti savo neteisėta kalta veika statutinėms įstaigoms padarytą tiesioginę materialinę žalą.

2. Pareigūnas atlygina visą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą žalą, jeigu ją padarė atlikdamas nustatytas funkcijas, tačiau atlygintinos žalos dydis negali viršyti 6 vidutinių pareigūno darbo užmokesčių, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia.

3. Statutinei įstaigai padarytą žalą pareigūnas gali atlyginti savo noru.

4. Jei pareigūnas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino natūra ar pinigais, padarytos žalos atlyginimas pareigūną į pareigas skiriančio asmens sprendimu išskaičiuojamas iš pareigūno darbo užmokesčio. Ne teismo tvarka išskaičiuojamas žalos atlyginimas negali viršyti žalą padariusio pareigūno vieno vidutinio darbo užmokesčio dydžio net ir tuo atveju, kai buvo padaryta didesnė žala. Ne teismo tvarka per mėnesį išskaičiuojama suma negali viršyti 20 procentų pareigūnui priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio. Sprendimas dėl statutinei įstaigai padarytos žalos atlyginimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo žalos paaiškėjimo dienos.

5. Pagal šio straipsnio 2 dalį pareigūnui priklausančios atlyginti žalos dalis, kuri liko neatlyginta po žalos atlyginimo išskaičiavimo šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, išieškoma pareiškus ieškinį teisme.

6. Pareigūnas, nesutinkantis su jį į pareigas skiriančio asmens sprendimu dėl statutinei įstaigai padarytos žalos atlyginimo, turi teisę kreiptis į teismą. Kreipimasis į teismą sustabdo žalos atlyginimo išieškojimą pagal šio straipsnio 4 dalį.

7. Pareigūno atleidimas iš pareigūno pareigų (pareigūno statuso netekimas) arba pareigūno perkėlimas ar priėmimas į pareigūno pareigas kitoje statutinėje įstaigoje neatleidžia jo nuo padarytos dėl jo kaltės žalos atlyginimo.

44 straipsnis. Statutinių įstaigų regreso (atgręžtinio reikalavimo) teisė į žalą padariusį pareigūną

1. Žala, atsiradusi dėl statutinės įstaigos neteisėtų veiksmų, atlyginama Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Pareigūno padarytą žalą atlyginusi statutinė įstaiga, o kai žala padaryta neteisėtais statutinės įstaigos vadovo veiksmais, statutinės įstaigos vadovą į pareigas skiriantis asmuo turi pareigą regreso tvarka reikalauti iš žalą padariusio pareigūno tokio dydžio žalos atlyginimo, kiek ji sumokėjo, bet ne daugiau kaip 9 vidutinių pareigūno darbo užmokesčių. Jeigu pareigūnas žalą padarė tyčia, statutinė įstaiga turi regreso teisę reikalauti iš žalą padariusio pareigūno tiek, kiek ji sumokėjo žalos atlyginimo. Žalos atlyginimas išieškomas iš pareigūno šio statuto 43 straipsnyje nustatyta tvarka.

45 straipsnis. Pareigūnų nušalinimas nuo pareigų

1. Pareigūnas nuo pareigų privalo būti nušalintas:

1) jeigu jis tarnybos metu yra neblaivus ar apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų. Šiuo atveju pareigūnas nuo pareigų nušalinamas likusiam tos dienos (pamainos) darbo laikui;

2) jeigu nėra pareigų, į kurias pareigūnas gali būti perkeltas šio statuto 31 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka, kai Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka jam uždraudžiama dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija. Šiuo atveju pareigūnas nuo pareigų nušalinamas Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka atliekamo patikrinimo laikotarpiu;

3) jeigu jis įtariamas ar kaltinamas sunkaus arba labai sunkaus nusikaltimo padarymu arba įtariamas ar kaltinamas nusikaltimo arba baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ar

viešiesiems interesams padarymu. Šiuo atveju pareigūnas nušalinamas iki baudžiamojo proceso pabaigos;

4) kituose įstatymuose nustatytų subjektų sprendimu šių įstatymų nustatytais sąlygomis ir tvarka.

2. Pareigūnas nuo pareigų gali būti nušalintas:

1) jeigu tarnybinio patikrinimo dėl pareigūno veikos metu jis aktyviais veiksmais trukdo atlikti šį patikrinimą arba siekia paveikti tarnybinio patikrinimo eigą ir rezultatus. Šiuo atveju pareigūnas nuo pareigų nušalinamas tarnybinio patikrinimo laikui. Į šį terminą neįskaitomas pareigūno nedarbingumo ar atostogų laikas;

2) jeigu tarnybinio patikrinimo metu tikrinamo pareigūno veikoje įžvelgiama nusikalstamos veikos, pareigūno vardo pažeminimo ar tarnybinio nusižengimo, už kurį pareigūnas gali būti atleistas iš pareigų, požymių;

3) jeigu yra kitų svarbių priežasčių.

3. Pareigūną nuo pareigų nušalina pareigūną į pareigas skiriantis asmuo įsakymu savo iniciatyva arba gavęs motyvuotą tarnybinių patikrinimų atliekančio pareigūno teikimą. Įsakyme nušalinti pareigūną nuo pareigų turi būti nurodytas laikotarpis, kuriam pareigūnas nušalinamas nuo pareigų, nušalinimo priežastys, teisinis pagrindas, sprendimo apskundimo tvarka ir terminai.

4. Nušalintam nuo pareigų pareigūnui, įskaitant nušalintąjį Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatyta tvarka, nušalinimo nuo pareigų laikotarpiu darbo užmokestis nemokamas.

5. Nušalintas nuo pareigų pareigūnas iš karto po nušalinimo grąžina pareigūno pažymėjimą, specialų ženklą, tarnybinių šaunamąjį ginklą, specialiąsias priemones ir sprogmenis pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui arba jo įgaliotam asmeniui, taip pat atiduoda jam patikėtus tarnybinius dokumentus, inventorių, kitas darbo priemones.

6. Kai šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytu pagrindu nušalintam nuo pareigų pareigūnui, pasibaigus baudžiamajam procesui, nėra priimamas apkaltinamasis nuosprendis arba tarnybinio patikrinimo metu nustatoma, kad pareigūnas nepadarė tarnybinio nusižengimo, dėl kurio buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas ir pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, kad pareigūnas nėra įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl administracinio nusižengimo ar nusikalstamos veikos padarymo, taip pat tais atvejais, kai pasibaigus pareigūno, kuris nušalintas nuo pareigų šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka, nušalinimo terminui neatsirado pagrindas atleisti jį iš pareigų, pareigūnas toliau eina pareigas ir per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kurią vėl pradėjo jas eiti, jam sumokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo pareigų, ir delspinigiai, kurių dydį tvirtina Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras. Delspinigiai nemokami, jeigu pareigūnui žala atlyginta kituose

įstatymuose nustatyta tvarka. Delspinigių dydį socialinės apsaugos ir darbo ministras tvirtina kiekvienais metais iki vasario 1 dienos, atsižvelgdamas į Lietuvos statistikos departamento paskelbtą vartotojų kainų indeksą per praėjusius kalendorinius metus (lygindamas praėjusių metų gruodžio mėnesio duomenis su užpraeitų metų gruodžio mėnesio duomenimis).

7. Laikotarpis, kurį pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, į vidaus tarnybos stažą neįskaitomas, išskyrus atvejus, kai tarnybinio patikrinimo metu nustatyta, kad pareigūnas nepadarė tarnybinio nusižengimo, dėl kurio buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas ir pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, kai jis nėra įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl administracinio nusižengimo ar nusikalstamos veikos padarymo, taip pat tuos atvejus, kai pasibaigus pareigūno, kuris buvo nušalintas nuo pareigų šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta tvarka, nušalinimo terminui neatsirado pagrindas atleisti pareigūną iš pareigų arba pareigūnas šio statuto 31 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka buvo perkeltas į kitas pareigas.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ DARBO LAIKAS IR ATOSTOGOS

46 straipsnis. Pareigūnų darbo laikas

1. Pareigūnų darbo laiko norma yra 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį).
2. Statutinės įstaigos vadovas ar jo įgalioti asmenys gali šio statuto 47 straipsnyje nurodytais atvejais pavesti pareigūnui dirbti viršvalandžius. Darbo laikas, įskaitant viršvalandžius, negali būti ilgesnis kaip 24 valandos per darbo dieną (pamainą), išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems pareigūnams taikomas išimtis, ir 70 valandų per kiekvieną 7 dienų laikotarpį. Per ketvirtį (3 mėnesių laikotarpį) pareigūno, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytus pareigūnus, vidutinis darbo laikas, įskaitant viršvalandžius, per kiekvieną 7 dienų laikotarpį neturi viršyti 48 valandų.
3. Pareigūnams, kai būtina užtikrinti tinkamą statutinės įstaigos funkcijų atlikimą, gali būti taikoma suminė darbo laiko apskaita. Taikant suminę darbo laiko apskaitą, pareigūnų pamainos trukmė kartu su viršvalandžiais negali būti ilgesnė kaip 26 valandos, darbo laiko norma yra vidutiniškai 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį), vidutinis darbo laikas per kiekvieną 7 dienų laikotarpį, įskaitant viršvalandžius, neturi viršyti 48 valandų. Nepertraukiamojo poilsio tarp darbo dienų (pamainų) laikas, kai pamaina ne trumpesnė kaip 24 valandos, privalo būti ne trumpesnis kaip 24 valandos, išskyrus šio statuto 47 straipsnio 1 dalyje nustatytus atvejus. Šioje dalyje nurodytų pareigūnų viršvalandžiais laikomas laikas, kurį šie pareigūnai faktiškai dirba viršydamai nustatytą pamainos ar apskaitinio laikotarpio bendrą darbo laiko normą. Suminės darbo laiko apskaitos laikotarpio trukmė negali būti ilgesnė negu

4 mėnesiai. Šioje dalyje nurodytų pareigūnų pareigybių sąrašą, suminės darbo laiko apskaitos laikotarpio trukmę tvirtina centrinės statutinės įstaigos vadovas. Sprendimą dėl suminės darbo laiko apskaitos taikymo priima statutinės įstaigos vadovas.

4. Į darbo laiką įskaičiuojamas laikas, skirtas pareigūnams instrukuoti, apginkluoti ar pamainai perduoti (priimti).

5. Pareigūnų kasdienio nepertraukiamojo poilsio tarp darbo dienų (pamainų) trukmė negali būti trumpesnė kaip 11 valandų iš eilės, o per 7 paeiliui einančių dienų laikotarpį pareigūnams turi būti suteiktas ne mažiau kaip 35 valandų nepertraukiamojo poilsio laikas. Šio statuto 47 straipsnyje nustatytais atvejais, kai tarnybinė užduotis nebūtų įvykdyta dėl suteikto poilsio, gali būti nukrypta nuo šioje dalyje nustatyto poilsio režimo reikalavimų, tačiau statutinės įstaigos vadovas privalo atsiradus galimybei iš karto suteikti pareigūnams ne trumpesnę negu šioje dalyje nurodytą nepertraukiamąjį poilsio laiką, o jeigu dėl objektyvių priežasčių tokios trukmės poilsio laiko suteikti neįmanoma, privalo suteikti poilsį, užtikrinantį jo sveikatos ir darbingumo atgavimą.

47 straipsnis. Pareigūnų viršvalandinis darbas

1. Pareigūnai privalo vykdyti pareigūną į pareigas skiriančio asmens arba jo įgalioto asmens įsakymą ar nurodymą dirbti viršvalandinį darbą, kai būtina:

- 1) gelbėti žmonių gyvybę ar sveikatą;
- 2) užkirsti kelią stichinėms nelaimėms, gaisrams, avarijoms ar katastrofoms, taip pat likviduoti jų padarinius;
- 3) užkirsti kelią masinėms riaušėms ar jas nutraukti;
- 4) užtikrinti viešąją tvarką masinių renginių metu;
- 5) įvykdyti tarnybinę užduotį, kurios vykdymas dėl jos ypatumų negali būti sustabdytas ar nutrauktas;
- 6) sustiprinti valstybės sienos apsaugą;
- 7) ruošti ginkluotai krašto gynybai;
- 8) sustiprinti svarbių valstybės objektų apsaugą;
- 9) užtikrinti oficialių užsienio svečių saugumą;
- 10) nepaprastosios padėties, karo padėties, ekstremaliųjų situacijų ir kitais įstatymuose nustatytais atvejais;
- 11) kitais neatidėliotinais atvejais, kai nepavedus dirbti viršvalandžių nebūtų užtikrintas statutinei įstaigai įstatymuose nustatytų uždavinių ir funkcijų įgyvendinimas.

2. Statutinės įstaigos vadovas šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais gali pavesti pareigūnams dirbti poilsio ir švenčių dienomis.

3. Nėščioms, neseniai pagimdžiusioms ir krūtimi maitinančioms pareigūnėms, pareigūnams, auginantiems vaiką (įvaikį) iki 3 metų, pareigūnams, vieniems auginantiems vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų, ir neįgalųjį slaugantiems pareigūnams galima pavesti dirbti viršvalandžius tik jų rašytiniu sutikimu.

48 straipsnis. Budėjimo laikas

1. Pareigūno budėjimo laikas yra laikas, kurį pareigūnas pagal iš anksto statutinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto asmens patvirtintą budėjimo grafiką turi būti iš anksto aptartoje vietoje (statutinėje įstaigoje, namuose ar iš anksto aptartoje tarnybos vietovės vietoje) įprastiniu poilsio laiku tam, kad statutinės įstaigos vadovas arba jo įgaliotas asmuo ar budėtojų tarnyba galėtų jį iškviešti atlikti neatidėliotinų veiksmų. Budėti gali būti skiriami visi pareigūnai, kurių pareigybės nurodytos šio statuto priede.

2. Pareigūno budėjimo statutinėje įstaigoje laikas prilyginamas darbo laikui, o budėjimas namuose ar iš anksto aptartoje tarnybos vietovės vietoje į darbo laiką neįskaičiuojamas. Tvirtinant budėjimo grafikus turi būti atsižvelgiama į šio statuto 46 straipsnio nuostatas.

3. Už pareigūno budėjimo namuose ar iš anksto aptartoje tarnybos vietovės vietoje laiką mokama 50 procentų jo vidutinio darbo užmokesčio.

4. Už budėjimą statutinėje įstaigoje, kai viršijama pareigūnui nustatyta darbo dienos (pamainos), darbo savaitės, o kai taikoma suminė darbo laiko apskaita, – vidutinė 7 dienų laikotarpio darbo laiko trukmė, pareigūno pasirinkimu jam per artimiausią mėnesį privalo būti suteiktas poilsio laikas tokios pat trukmės kaip viršytas darbo laikas arba šis poilsio laikas gali būti pridedamas prie kasmetinių atostogų, arba apmokama kaip už viršvalandinį darbą. Už suteiktą poilsio laiką pareigūnui mokamas jo vidutinis darbo užmokestis. Už budėjimą suteiktas poilsio laikas negali sutapti su paros ar savaitės nepertraukiamojo poilsio laiku.

5. Nėščios, neseniai pagimdžiusios ir krūtimi maitinančios pareigūnės, pareigūnai, auginantys vaiką (įvaikį) iki 3 metų, pareigūnai, vieni auginantys vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų, ir neįgalųjį slaugantys pareigūnai budėti gali būti skiriami tik jų rašytiniu sutikimu.

49 straipsnis. Kasmetinės atostogos

1. Pareigūnams nustatomos tokios trukmės kasmetinės atostogos, atsižvelgiant į pareigūnų vidaus tarnybos stažą:

- 1) 22 darbo dienų – ištarnavusiems iki 5 metų;
- 2) 25 darbo dienų – ištarnavusiems nuo 5 iki 10 metų;
- 3) 29 darbo dienų – ištarnavusiems nuo 10 iki 15 metų;

- 4) 33 darbo dienų – ištarnavusiems nuo 15 iki 20 metų;
- 5) 37 darbo dienų – ištarnavusiems 20 metų ir daugiau.
2. Pareigūnui, vienam auginančiam vaiką (įvaikį) iki 14 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų, suteikiamos papildomos 5 darbo dienų kasmetinės atostogos.
3. Pareigūnams, tarnaujantiems laisvės atėmimo vietų gydymo įstaigose, kuriose laikomi asmenys, sergantys pavojingomis infekcinėmis ligomis, centrinės statutinės įstaigos vadovo nustatyta tvarka ir sąlygomis šio straipsnio 1 dalyje nurodytos trukmės kasmetinės atostogos pailginamos 8 darbo dienomis.
4. Viena iš kasmetinių atostogų dalių negali būti trumpesnė kaip 10 darbo dienų.
5. Pareigūnui, kuriam dėl ligos, nelaimingo atsitikimo ar slaugos kasmetinių atostogų metu yra išduotas laikinojo nedarbingumo pažymėjimas, kasmetinės atostogos pratęsimos tiek, kiek truko laikinasis nedarbingumas, o kai nėra galimybės kasmetines atostogas pratęsti, jos nukeliamos.
6. Pareigūnams, kurie šio statuto 36 straipsnyje nustatyta tvarka tarnauja užsienyje ir kuriems kasmetinės atostogos suteikiamos pagal tarptautinių sutarčių sąlygas, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos trukmės kasmetinės atostogos atitinkamais metais sutrumpinamos tiek dienų, kiek jų tais metais buvo suteikta pagal tarptautinių sutarčių sąlygas.
7. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyta kitokia kasmetinių atostogų suteikimo tvarka.

50 straipsnis. Kasmetinių atostogų nutraukimas

1. Pareigūno sutikimu kasmetinės atostogos gali būti nutrauktos ir pareigūnas jį į pareigas skiriančio asmens arba jo įgalioto asmens įsakymu gali būti iškviestas tęsti tarnybos ne daugiau kaip du kartus per vienas atostogas.
2. Šio statuto 47 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais pareigūną į pareigas skiriančio asmens arba jo įgalioto asmens įsakymu pareigūno atostogos gali būti nutrauktos be pareigūno sutikimo.
3. Šiame straipsnyje nustatytais atvejais nutrauktų ir nepanaudotų kasmetinių atostogų dalis suteikiama pareigūno pageidaujamu laiku.
4. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyta žalos, padarytos pareigūnui nutraukiant jo kasmetines atostogas, atlyginimo tvarka.

51 straipsnis. Kitos atostogos

1. Paskatinimo tvarka arba dėl svarbių aplinkybių pareigūnams gali būti suteikiama papildomų mokamų atostogų. Kiekvienu iš šių atvejų ministras ir statutinių įstaigų vadovai per

kalendorinius metus gali suteikti ne daugiau kaip po 10 darbo dienų papildomų mokamų atostogų.

2. Paskatinimo tvarka suteiktos papildomos mokamos atostogos turi būti panaudotos per 12 mėnesių nuo jų suteikimo datos, išskyrus atvejus, kai pareigūnas suteiktų atostogų per šį laikotarpį negali panaudoti dėl tarnybos užsienyje arba dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių. Pareigūnas per šioje dalyje nustatytą laiką nepanaudotas paskatinimo tvarka suteiktas atostogas praranda.

3. Papildomos mokamos atostogos dėl svarbių aplinkybių pareigūnams suteikiamos ministro nustatyta tvarka.

4. Pareigūnui, kuris rotacijos tvarka perkeliamas į kitas lygiavertes pareigas kitoje tarnybos vietovėje arba kuris laikinai dėl tarnybinio būtinumo perkeliamas į kitas pareigas kitoje tarnybos vietovėje, suteikiamos iki 5 darbo dienų trukmės persikėlimo atostogos. Už šį laikotarpį pareigūnui mokamas jo vidutinis darbo užmokestis, apskaičiuotas Vyriausybės nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

5. Pareigūnui jį į pareigas skiriančio asmens ir pareigūno susitarimu gali būti suteiktos atostogos dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose, kuriuose vykdoma su statutinės įstaigos misija ir strateginiais tikslais nesusijusi veikla užsienio valstybėje. Šiuo atveju pareigūnui paliekamos jo eitos pareigos, tačiau darbo užmokestis nemokamas.

6. Pareigūnams gali būti suteikiamos Darbo kodekse numatytos nėštumo ir gimdymo atostogos, tėvystės atostogos, atostogos vaikui prižiūrėti, kūrybinės ir mokymosi atostogos, nemokamos atostogos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

7. Mokymosi atostogų suteikimo pareigūnams ir jų apmokėjimo sąlygas ir tvarką nustato ministras.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ DARBO UŽMOKESTIS IR KITOS IŠMOKOS

52 straipsnis. Darbo užmokestis

1. Pareigūnų darbo užmokestį sudaro:

- 1) pareiginė alga;
- 2) priedas už laipsnį;
- 3) priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą;

4) priemokos;

5) mokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą ir budėjimą.

2. Pareigūnams už dalyvavimą statutinės įstaigos įgyvendinamuose projektuose ir veikloje, atliekamoje pagal statutinės įstaigos sudarytas bendradarbiavimo sutartis su tarptautinėmis ar pagal Europos Sąjungos teisės aktus įsteigtomis institucijomis (toliau – veikla pagal bendradarbiavimo sutartis), kurie turi konkrečius ir pamatuojamus su statutinės įstaigos misija ir tikslais suderinamus tikslus ir kuriems yra nustatytas įgyvendinimo terminas ir numatytas atskiras biudžetas, gali būti mokama. Už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos vystymuisi teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektuose ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis mokamas atlyginimas iš Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų pagal šių projektų sutartyse ar bendradarbiavimo sutartyse nustatytas sąlygas ir įkainius. Kai šios sąlygos ir įkainiai nėra nustatyti, atlyginimo už dalyvavimą šioje dalyje nurodytuose projektuose ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis įkainius nustato statutinės įstaigos vadovas, neviršydamas įgyvendinamam projektui nustatyto biudžeto. Už laiką, kurį pareigūnas dalyvauja šioje dalyje nurodytuose projektuose ar veikloje pagal bendradarbiavimo sutartis ir gauna šioje dalyje numatytą atlyginimą, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas darbo užmokestis iš statutinės įstaigos lėšų pareigūnui nemokamas.

53 straipsnis. Pareiginė alga

1. Pareigūno pareiginė alga nustatoma taikant šio statuto priede tai pareigūno pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą iš atitinkamos pareigybių grupės pareigybėms nustatytų pareiginės algos koeficientų intervalo. Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos ir Vadovybės apsaugos departamento pareigūnams, kurių pareigybės priskirtos 5, 6 pareigybių grupėms, taikomas papildomas koeficientas – 1, kurių pareigybės priskirtos 7, 8, 9, 10, 11 pareigybių grupėms, – papildomas koeficientas – 1,2. Šioje dalyje nurodytas papildomas koeficientas pridedamas prie šio statuto priede nurodytų pareigūnų pareiginės algos koeficientų, atitinkamai keičiant pareiginės algos koeficientų intervalo minimalią ir maksimalią ribas. Pareiginės algos koeficiento vienetas yra lygus Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų, valstybės tarnautojų, valstybės ir savivaldybių biudžetinių įstaigų darbuotojų pareiginės algos (atlyginimo) baziniam dydžiui (toliau – bazinis dydis). Pareiginė alga apskaičiuojama atitinkamą pareiginės algos koeficientą dauginant iš bazinio dydžio.

2. Pareigūno pareiginė alga nustatoma atsižvelgiant į įstaigų grupę, kuriai priskirta statutinė įstaiga, kurioje pareigūnas eina pareigas. Statutinės įstaigos į grupes skirstomos vadovaujantis Valstybės tarnybos įstatyme nustatytais valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų skirstymo į grupes kriterijais. Statutinių įstaigų sąrašą pagal grupes tvirtina Vyriausybė, atsižvelgdama į Valstybės tarnybos įstatyme nustatytus valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų skirstymo į grupes kriterijus.

3. Priimamo į pareigūno pareigas asmens pareiginė alga nustatoma taikant ne daugiau kaip 1,5 didesnę pareiginės algos koeficientą negu šio statuto priede tai pareigūno pareigybei nustatytas mažiausias pareiginės algos koeficientas ir jį apvalinat dešimtosios tikslumu.

4. Pareigūnui, paskirtam į aukštesnės pareigas tarnybinės veiklos vertinimo ar atrankos būdu, taip pat šio statuto 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta tvarka, pareiginė alga nustatoma pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientų intervalą, taikant ne mažiau kaip 0,5 ir ne daugiau kaip 1,5 didesnę pareiginės algos koeficientą, negu jam iki paskyrimo buvo nustatyta, tačiau neviršijantį tai pareigybei nustatyto didžiausio pareiginės algos koeficiento.

5. Pareigūnų, dirbusių ne visas mėnesio darbo dienas ar dirbančių ne visą darbo dieną, pareiginė alga apskaičiuojama taip: pareiginės algos dydis padalijamas iš to mėnesio darbo valandų skaičiaus pagal pareigūnui nustatytą darbo laiko normą ir gautas darbo valandos atlygis padauginamas iš pareigūno faktiškai dirbtų valandų skaičiaus.

54 straipsnis. Pareigūnų pareiginės algos priedų už turimus laipsnius koeficientai

Pareigūnams nustatomi tokie pareiginės algos priedų už šio statuto 25 straipsnyje nurodytus laipsnius apskaičiavimo pagal pareiginės algos bazinį dydį koeficientai:

- 1) jaunesniajam puskarininkui, policininkui – 0,6 bazinio dydžio;
- 2) puskarininkui, vyresniajam policininkui – 0,7 bazinio dydžio;
- 3) vyresniajam puskarininkui, viršilai – 0,8 bazinio dydžio;
- 4) leitenantui, inspektoriui – 0,9 bazinio dydžio;
- 5) vyresniajam leitenantui, vyresniajam inspektoriui – 1,0 bazinio dydžio;
- 6) kapitonui, komisarui inspektoriui – 1,1 bazinio dydžio;
- 7) majorui, komisarui – 1,2 bazinio dydžio;
- 8) pulkininkui leitenantui, vyresniajam komisarui – 1,3 bazinio dydžio;
- 9) pulkininkui, vyriausiajam komisarui – 1,4 bazinio dydžio;
- 10) generolui, generaliniam komisarui – 1,5 bazinio dydžio.

55 straipsnis. Vidaus tarnybos stažas

1. Pareigūno vidaus tarnybos stažas skaičiuojamas tarnybos pradžia laikant jo priėmimo į vidaus tarnybą datą ir į vidaus tarnybos stažą papildomai įskaitant (tarp jų ir laikotarpius, buvusius iki 1990 m. kovo 11 d.):

1) faktinį tarnybos vidaus reikalų, krašto apsaugos, valstybės saugumo, prokuratūros sistemose, Specialiųjų tyrimų tarnyboje, Kalėjų departamente, jam pavaldžiose įstaigose ir valstybės įmonėse ir Lietuvos Respublikos muitinėje laiką nuo paskyrimo į pareigūno pareigas ar kario statuso įgijimo dienos;

2) darbo įstaigose ir organizacijose laiką, jeigu pareigūnas buvo nusiųstas dirbti į jas būdamas įtrauktas į Vidaus reikalų ministerijos, Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento ar Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos kadrų rezervą ar Specialiųjų tyrimų tarnybos personalo rezervą;

3) nuteisto pareigūno ar kario bausmės atlikimo laiką, jeigu vėliau jis išteisintas;

4) faktinį tarnybos kitų valstybių ginkluotosiose pajėgose, pasienio tarnyboje, vidaus reikalų ir kitose tarnybose (išskyrus tarnybą naikintojų būriuose ir batalionuose) laiką – Vyriausybės nustatyta tvarka;

5) darbo policijoje (milicijoje), Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, vidaus tarnybos, valstybės saugumo, krašto apsaugos ir prokuratūros sistemose, Kalėjų departamente ir jam pavaldžiose įstaigose ir valstybės įmonėse laiką Darbo sutarties įstatymo pagrindais, jeigu vėliau tos pareigos priskirtos pareigūno pareigoms;

6) darbo laiką, dirbtą profesionaliosios priešgaisrinės apsaugos padalinio vadovu, operatyviniu budėtoju, profilaktikos instruktoriumi, sargybos viršininku, skyrininku, ugniagesiu (gaisrininku), vairuotoju, dispečeriu, dujų ir dūmų apsaugos tarnybos meistru (priešdūminės ir priešdūjinės tarnybos meistru) Darbo sutarties įstatymo pagrindais, jeigu vėliau šis darbuotojas buvo paskirtas statutiniu priešgaisrinės apsaugos pareigūnu;

7) vieną tarnybos ar darbo dieną Lietuvos Respublikos krašto apsaugos departamento struktūriniuose padaliniuose nuo 1990 m. balandžio 25 d. iki 1991 m. rugpjūčio 23 d., Valstybės saugumo departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sistemoje nuo 1990 m. kovo 26 d. iki 1991 m. rugpjūčio 23 d. ir Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Apsaugos skyriuje nuo 1990 m. birželio 8 d. iki 1991 m. rugpjūčio 23 d. – kaip tris tarnybos dienas;

8) pareigūnui, pradėjusiam tarnauti ar dirbti Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemoje, ir asmeniui, pradėjusiam tarnauti ar dirbti Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Apsaugos skyriuje iki 1991 m. gruodžio 31 d., taip pat Valstybės saugumo departamente prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuo 1990 m. kovo 26 d. iki 1991 m. gruodžio 2 d. ir Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo tarnyboje nuo 1991 m. gruodžio 2 d. iki 1991 m. gruodžio 31 d., – 80 procentų iki šio laiko turėto darbo stažo;

9) mokymosi statutinėse profesinio mokymo įstaigose, aukštosiose, specialiosiose vidurinėse, aukštesniosiose Lietuvos Respublikos policijos (vidaus reikalų), saugumo ir karo mokyklose laiką. Mokymosi tokiose pat kitų valstybių mokyklose laikas gali būti įskaitytas į vidaus tarnybos stažą Vyriausybės nustatyta tvarka. Į vidaus tarnybos stažą taip pat įskaitoma pusė mokymosi kitose aukštosiose mokyklose laiko, jeigu jas baigę asmenys per 3 mėnesius raštu pareiškė valią stoti į vidaus tarnybą, pailginant šį 3 mėnesių laikotarpį ligos, nėštumo ir gimdymo bei tėvystės atostogų, taip pat būtiniosios tarnybos kariuomenėje ar dalyvavimo kariniuose mokymuose trukme;

10) pareigūno laikinojo nedarbingumo laiką, kasmetinių, papildomų, nėštumo ir gimdymo, tėvystės, vaiko priežiūros, mokymosi, persikėlimo ir nemokamų atostogų laiką, priverstinės pravaikštos dėl neteisėto atleidimo iš pareigų laiką, taip pat buvimo Vidaus reikalų ministerijos personalo žinioje laiką;

11) vieną tarnybos dieną tarptautinių organizacijų misijose Vyriausybės siuntimu taikos įvedimo misijose – kaip 3 dienas, taikos palaikymo misijose ir patarėjų bei stebėtojų misijose – kaip 2 dienas.

2. Priedo už tarnybos Lietuvos valstybei stažą dydis yra 1 procentas pareiginės algos už kiekvienus metus, įskaičiuojamus į pagal šio straipsnio 1 dalyje nustatytą vidaus tarnybos stažą, į jį papildomai įskaitant Valstybės tarnybos įstatyme nustatytą valstybės tarnautojo tarnybos stažą. Priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą negali viršyti 30 procentų pareiginės algos.

56 straipsnis. Priemokos

1. Pareigūnams mokamos šios priemokos:

1) už papildomų užduočių atlikimą, kai atliekamos pareigybės aprašyme nenustatytos funkcijos. Papildomos užduotys pareigūnui turi būti suformuluotos raštu;

2) už įprastą darbo krūvį viršijančią veiklą, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės;

3) už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis;

4) už darbą, kuris tiesiogiai susijęs su tarnybinių gyvūnų priežiūra ir parengimu tarnybinėms užduotims atlikti;

5) už darbą, kuris tiesiogiai susijęs su saugomų asmenų fizine apsauga;

6) trūkstant darbo rinkoje atitinkamų profesijų, atsižvelgiant į Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytą atskirų profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą.

2. Priemokos dydį nustato pareigūną į pareigas skiriantis asmuo. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos priemokos negali viršyti 50 procentų pareiginės algos ir tuo pačiu

metu pareigūnui gali būti skiriama tik viena iš šių priemonių, šio straipsnio 1 dalies 3, 4 ir 5 punktuose nurodyta kiekviena iš priemonių negali viršyti 20 procentų pareiginės algos, o šio straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodyta priemonė negali viršyti 100 procentų pareiginės algos.

3. Pareigūnams, tarnaujantiems šio statuto 36 straipsnio 1 dalyje nurodytose misijose užsienyje, mokama priemonė. Šios priemonės dydį nustato Vyriausybė.

4. Kenksmingų veiksmų valdymo vidaus tarnybos sistemoje tvarką nustato Vyriausybė.

57 straipsnis. Apmokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą

1. Pareigūnams už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą mokama Darbo kodekso nustatyta tvarka.

2. Apmokant pareigūnui už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, taikomas darbo užmokestis, kurį sudaro pareigūno pareiginė alga, priedas už laipsnį ir priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą.

DEVINTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ SVEIKATOS PRIEŽIŪRA IR SU TUO SUSIJUSIOS SOCIALINĖS GARANTIJOS

58 straipsnis. Sveikatos priežiūra

1. Pareigūnai turi teisę į šiame statute ir kituose įstatymuose nustatytą sveikatos priežiūrą. Asmens sveikatos priežiūros paslaugos pareigūnams Vyriausybės nustatyta tvarka apmokamos iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo, valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų.

2. Pareigūnų sveikatos priežiūra, apimanti specializuotąją medicininę ekspertizę, prevencinę medicinos pagalbą, šio statuto 60 straipsnyje nustatytą asmens sveikatos priežiūrą, psichologinės paramos, sveikatos ugdymo ir stiprinimo priemonių taikymą, taip pat iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto neapmokamą asmens sveikatos priežiūrą įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, papildomai per programas remiama iš valstybės biudžeto lėšų, skirtų Vidaus reikalų ministerijai. Papildomai per programas iš valstybės biudžeto remiamos pareigūnų sveikatos priežiūros mastą nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų, teisingumo ir sveikatos apsaugos ministrais.

3. Vidaus reikalų, Teisingumo ir Finansų ministerijos ar jų įgaliotos statutinės įstaigos organizuoja šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pareigūnų sveikatos priežiūrą įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, naudodamosi ir pareigūnų

tarnybos arba (ir) gyvenamųjų vietovių asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų teikiamomis paslaugomis.

4. Pareigūnų specializuotosios medicininės ekspertizės ir privalomų periodinių profilaktinių sveikatos patikrinimų tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su teisingumo, finansų ir sveikatos apsaugos ministrais.

5. Teisę į pareigūnams teikiamas iš valstybės biudžeto remiamas sveikatos priežiūros paslaugas įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, turi ir buvę pareigūnai – pareigūnų ir karių valstybinių pensijų gavėjai.

59 straipsnis. Kompensacijos pareigūno ar kursanto mirties arba sveikatos sutrikdymo atvejais

1. Pareigūno, kuris žuvo atlikdamas tarnybines pareigas arba kurio mirties priežastis yra susijusi su jo tarnybinių pareigų atlikimu, arba kuris nužudytas dėl tarnybinių pareigų atlikimo ar pareigūno statuso, šeimai per vienus metus nuo pareigūno mirties išmokama 93,1 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio vienkartinė kompensacija, sumažinta priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos vienkartinės socialinio draudimo išmokos apdraustajam mirus dydžiu. Ši kompensacija išmokama lygiomis dalimis kiekvienam žuvusio pareigūno šeimos nariui ir nedarbingiems asmenims, kurie buvo žuvusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti jo išlaikymą. Žuvusio pareigūno šeimos nariai, turintys teisę gauti šioje dalyje numatytą kompensaciją, yra jo vaikai (įvaikiai) (įskaitant vaikus, gimusius po pareigūno mirties), kol jiems sukaks 18 metų, taip pat vyresni vaikai (įvaikiai), kurie mokosi įregistruotose bendrojo ugdymo mokyklose ir statutinėse profesinio mokymo įstaigose pagal bendrojo ugdymo ir profesinio mokymo programas grupinio mokymosi forma kasdieniu, neakivaizdiniu ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais ar pavienio mokymosi forma savarankišku ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais arba studijuoja aukštojoje mokykloje pagal nuolatinės formos studijų programas, kol jiems sukaks 24 metai, sutuoktinis, sugyventinis (partneris), tėvas (įtėvis) ir motina (įmotė).

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis žuvęs pareigūnas ar kursantas laidojamas už valstybės lėšas arba jo artimiesiems giminaičiams išmokama 40 bazinių socialinių išmokų dydžio piniginė kompensacija laidotuvių išlaidoms padengti. Pareigūno, kuris žuvo užsienyje atlikdamas tarnybines pareigas ar profesinio mokymo metu, palaikų pervežimo į

Lietuvą išlaidas Vyriausybės nustatyta tvarka apmoka valstybė. Valstybės apmokamų laidojimo išlaidų aprašą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Pareigūnui, kuris buvo sužalotas, susižalojo arba kurio sveikata buvo sutrikdyta atliekant tarnybines pareigas, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio sužalojimas, susižalojimas ar sveikatos sutrikdymas yra susijęs su jo tarnybinių pareigų atlikimu, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio sveikata sutrikdyta dėl tarnybinių pareigų atlikimo ar pareigūno statuso, išmokama kompensacija (sumažinta priklausančios išmokėti Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos netekto darbingumo vienkartinės kompensacijos ar netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokėtinės ne daugiau kaip 12 mėnesių, dydžiu), atsižvelgiant į darbingumo lygį ir sveikatos sutrikdymo mastą:

1) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 75–100 procentų darbingumo – 46,55 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

2) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 60–70 procentų darbingumo – 37,24 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

3) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 45–55 procentų darbingumo – 27,93 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

4) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam iki 40 procentų darbingumo ir dėl to pripažintam netinkamu vidaus tarnybai – 23,28 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

5) sunkaus sveikatos sutrikdymo atveju – 18,62 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

6) apysunkio sveikatos sutrikdymo atveju – 13,97 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

7) lengvo sveikatos sutrikdymo atveju – nuo 0,78 iki 9,31 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

4. Pareigūnui, kuris buvo sužalotas atlikdamas tarnybines pareigas arba susirgo sunkia liga dėl priežasčių, susijusių su tarnybinių pareigų atlikimu užsienio valstybėje, kurioje vyksta ginkluotas konfliktas, ar dėl užsienio valstybėje įvykdyto teroro akto, atsižvelgiant į jo sveikatos sutrikimo mastą, Vyriausybės nustatyta tvarka išmokama vienkartinė nuo 23,28 iki 38,79 mėnesio jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio kompensacija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

5. Kursanto mirties, sužalojimo, susižalojimo arba sveikatos sutrikdymo per profesinį ar įvadinį mokymą atvejais kompensacijos mokamos šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytomis sąlygomis ir tvarka, išskyrus tai, kad kompensacijų dydis apskaičiuojamas pagal įvykio metu buvusią Vyriausybės nustatytą minimaliąją mėnesinę algą.

6. Ar pareigūno mirtis, susižalojimas, sužalojimas arba sveikatos sutrikdymas yra susiję su tarnybinių pareigų atlikimu ar pareigūno statusu, o kursanto mirtis, susižalojimas, sužalojimas arba sveikatos sutrikdymas – su profesiniu ar įvadiniu mokymu, ar tarnybinių pareigų atlikimas, profesinis ar įvadinis mokymas yra susiję su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno ar kursanto gyvybei ar sveikatai, taip pat kompensacijos dydis lengvo sveikatos sutrikdymo atvejais nustatoma vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka, suderinta su finansų ir teisingumo ministrais.

7. Šiame straipsnyje nurodytos kompensacijos nemokamos, kai:

1) darydamas tyčinį nusikaltimą ar tyčinį baudžiamąjį nusižengimą, pareigūnas ar kursantas žuvo, susižalojo, buvo sužalotas ar jo sveikata buvo sutrikdyta;

2) pareigūno mirties, sužalojimo, susižalojimo ar sveikatos sutrikdymo priežastis buvo su tarnybinių pareigų atlikimu nesusijęs jo neblaivumas ar apsvaigimas nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, o kursanto mirties, sužalojimo, susižalojimo ar sveikatos sutrikdymo priežastis buvo nesusijusi su jo profesiniu ar įvadiniu mokymu;

3) pareigūnas ar kursantas nusižudė, kėsinosi nusižudyti ar tyčia susižalojo;

4) pareigūnas ar kursantas žuvo, susižalojo, buvo sužalotas ar jo sveikata buvo sutrikdyta, kai eismo įvykio metu šis pareigūnas ar kursantas vairavo transporto priemonę neturėdamas teisės ją vairuoti arba perdavė transporto priemonę vairuoti neblaiviam ar apsvaigusiam nuo narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų arba neturinčiam teisės ją vairuoti asmeniui;

5) pareigūno ar kursanto sveikata sutriko ar jis mirė dėl ligos ir tai nesusiję su tarnybinių pareigų atlikimu arba profesiniu ar įvadiniu mokymu;

6) pareigūno ar kursanto mirties arba susižalojimo priežastis buvo sąmoningas, su tarnybiniu būtinumu nesusijęs saugumo taisyklių pažeidimas;

7) pareigūnas buvo perkeltas į kitas pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje, tarptautinėje ar Europos Sąjungos institucijoje, užsienio valstybės institucijoje ar tarnauti specialiojoje misijoje ir pagal teisės aktus, reglamentuojančius delegavimą į tarptautines institucijas ir užsienio valstybių institucijas, yra apmokėtos jo sveikatos ir gyvybės draudimo išlaidos arba kompensaciją šio pareigūno žūties ar sveikatos sutrikdymo atveju (gyvybės draudimo išmoką ar išmoką dėl sveikatos sutrikdymo) turi išmokėti kita valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, tarptautinė ar Europos Sąjungos institucija, užsienio valstybės

institucija ar specialioji misija, ar fondas, kuriame buvo apdrausta pareigūno sveikata ir (ar) gyvybė.

8. Pareigūnui, kuriam buvo išmokėta kompensacija pagal šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ar 7 punktą ir kuriam vėliau dėl to paties sveikatos sutrikdymo nustatomas ir darbingumo sumažėjimas, papildomai išmokamas pagal šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ar 7 punktą išmokėtos kompensacijos ir šio straipsnio 3 dalies 1, 2, 3 ar 4 punkte nurodytos kompensacijos, atsižvelgus į nustatytą darbingumo lygį, skirtumas.

9. Pareigūnų ir kursantų sveikatos sutrikdymo mastą Vyriausybės nustatyta tvarka nustato Centrinė medicinos ekspertizės komisija, vadovaudamasi Vyriausybės tvirtinamu Vidaus tarnybos sistemos pareigūnų ir kursantų sunkių, apysunkių ir lengvų sužeidimų, traumų ir kitų sveikatos sutrikdymų sąrašu.

10. Tarnybos metu žuvusio pareigūno artimiesiems, nurodytiems šio straipsnio 1 dalyje, ar tarnybos metu nukentėjusiam pareigūnui išmokėta kompensacija atgaline tvarka priteisiama iš žalą padariusio asmens statutinės įstaigos, kuri išmokėjo žuvusio pareigūno artimiesiems ar tarnybos metu nukentėjusiam pareigūnui kompensaciją, naudai.

60 straipsnis. Pareigūnų medicininės reabilitacijos, sveikatos grąžinamojo ir antirecidyvinio gydymo išlaidų apmokėjimas

1. Iš valstybės biudžeto Vidaus reikalų ministerijai ar centrinėms statutinėms įstaigoms skirtų lėšų apmokama:

1) pareigūnų medicininė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis ir antirecidyvinis gydymas po sužalojimo atliekant tarnybines pareigas, kai šis gydymas neapmokamas iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto;

2) pareigūnų medicininė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis ir antirecidyvinis gydymas, prevencinė medicininė ir psichologinė reabilitacija įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija.

2. Pareigūnų medicininės reabilitacijos, prevencinės medicininės ir psichologinės reabilitacijos, sveikatos grąžinamojo ir antirecidyvinio gydymo, kai tai iš dalies apmokama arba neapmokama iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto, tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

DEŠIMTASIS SKIRSNIS

PROFESINIŲ SĄJUNGŲ VEIKLOS STATUTINĖSE ĮSTAIGOSE YPATUMAI

61 straipsnis. Profesinių sąjungų veiklos ypatumai

1. Pareigūnai įstatymų ir šio statuto nustatyta tvarka gali steigti profesines sąjungas ar stoti į jas savo interesams ginti.

2. Statutinės įstaigos vadovas ir vadovo pavaduotojai negali būti statutinėje įstaigoje veikiančios profesinės sąjungos nariai.

3. Šakos kolektyvinė sutartis yra profesinių sąjungų organizacijų (susivienijimo, federacijos, centro ir kitų), atstovaujančių vienoje viešojo administravimo veiklos srityje tarnaujantiems pareigūnams, ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos rašytinis susitarimas, kuriame nustatomos visų tos viešojo administravimo veiklos srities pareigūnų darbo užmokesčio, tarnybos (darbo) ir poilsio laiko ir kitos socialinės bei ekonominės sąlygos. Statutinės įstaigos kolektyvinė sutartis yra rašytinis susitarimas, kurį sudaro statutinės įstaigos vadovas arba jo įgaliotas asmuo ir pareigūnams atstovaujančios statutinėje įstaigoje veikiančios profesinės sąjungos ir kuriame nustatomos statutinės įstaigos pareigūnų tarnybos (darbo) ir kitos socialinės bei ekonominės sąlygos. Statutinės įstaigos kolektyvinėje sutartyje negali būti nustatyta papildomų sąlygų, susijusių su papildomomis valstybės ir savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų lėšomis.

4. Profesinių sąjungų veikla statutinėje įstaigoje įstatymų nustatyta tvarka gali būti sustabdyta ar nutraukta, jeigu ji prieštarauja įstatymams ir kitiems teisės aktams ar trukdo įgyvendinti statutinės įstaigos funkcijas siekiant užtikrinti žmogaus teises ir viešąjį saugumą.

5. Pareigūnams profesinių sąjungų nariams negali būti taikomos tarnybinės nuobaudos dėl jų narystės profesinėse sąjungose, dėl atstovavimo statutinių įstaigų profesinių sąjungų nariams ar dėl veiklos profesinėse sąjungose. Skiriant tarnybines nuobaudas pareigūnams profesinių sąjungų nariams, išskyrus tarnybinių nuobaudą – atleidimą iš vidaus tarnybos, taip pat reikalingas išankstinis profesinės sąjungos renkamojo organo sutikimas.

6. Profesinių sąjungų nariai, atleisti iš vidaus tarnybos jų pačių prašymu dėl išrinkimo į renkamasias pareigas profesinių sąjungų organizacijose, pasibaigus įgaliojimams einant renkamasias pareigas, jų prašymu grąžinami į iki išrinkimo eitas pareigas, o kai jų nėra, – į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje arba šio asmens rašytiniu sutikimu kitoje statutinėje įstaigoje, o kai ir šių pareigų nėra, – šio asmens rašytiniu sutikimu į žemesnes pareigas toje pačioje ar kitoje statutinėje įstaigoje. Šie asmenys grąžinami į vidaus tarnybą ministro nustatyta tvarka.

7. Profesinės sąjungos veiklai statutinėje įstaigoje sudaromos sąlygos, nustatytos profesinės sąjungos susitarime su statutinės įstaigos vadovu.

8. Pareigūnai, kurie yra profesinių sąjungų atstovai, turi teisę dalyvauti sprendžiant pareigūnų profesinius, ekonominius ir socialinius klausimus, taip pat profesinių sąjungų organizacinėje veikloje. Tam skiriama iki 120 valandų tarnybos (darbo) laiko per metus ir už šį laiką mokamas darbo užmokestis. Pareigūnams, kurie yra profesinių sąjungų atstovai, šakos

kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatytas kitas profesinių sąjungų veiklai vykdyti skiriamų tarnybos (darbo) valandų skaičius per metus.

9. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyta galimybė darbo laiku organizuoti profesinių sąjungų narių susirinkimus (jiems vadovauti), naudoti profesinių sąjungų veiklai tarnybinės patalpas, ryšio ir transporto priemones.

62 straipsnis. Draudimai, taikomi statutinėje įstaigoje veikiančioms profesinėms sąjungoms

Statutinėse įstaigose veikiančioms profesinėms sąjungoms draudžiama:

- 1) organizuoti streikus ir juose dalyvauti;
- 2) organizuoti piketus ar mitingus, kurie tiesiogiai trukdytų statutinės įstaigos veiklai ar atlikti pareigūno tarnybinės pareigas, taip pat juose dalyvauti.

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ MATERIALINIS APRŪPINIMAS, PENSIJOS IR KITOS SOCIALINĖS GARANTIJOS

63 straipsnis. Aprūpinimas tarnybine uniforma

1. Pareigūnai valstybės lėšomis aprūpinami pareigūnų tarnybine uniforma arba jiems išmokama kompensacija pagal centrinių statutinių įstaigų vadovų nustatytas normas.
2. Kursantai valstybės lėšomis aprūpinami kursantų uniforma pagal centrinių statutinių įstaigų vadovų nustatytas normas.
3. Pareigūnų tarnybinių uniformų ir skiriamųjų ženklų pavyzdžius, kursantų uniformų ir skiriamųjų ženklų pavyzdžius tvirtina, pareigūnų rikiuotės ir ceremonijų tvarką nustato ministras. Pareigūnų tarnybinės uniformos išdavimo, dėvėjimo ir grąžinimo tvarką nustato centrinių statutinių įstaigų vadovai.
4. Pareigūnams leidžiama nešioti užsienio valstybių apdovanojimus, pasižymėjimo ir mokslo įstaigų baigimo ženklus. Jų nešiojimo tvarką nustato ministras.

64 straipsnis. Aprūpinimas gyvenamosiomis patalpomis

1. Pareigūnas, kuris pats ar kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), vaikai ir įvaikiai pareigūno tarnybos vietovėje neturi nuosavybės teise priklausančio tinkamo gyventi vienam asmeniui ar šeimai ir atitinkančio statybos bei specialiųjų normų (higienos, gaisrinės saugos ir kitų) reikalavimus namo, buto ar kitos gyvenamosios patalpos ar jos dalies, iš ministerijos ar centrinės statutinės įstaigos atitinkamoje vietovėje turimo tarnybinių butų fondo aprūpinamas pagal tos gyvenamosios vietovės sąlygas įrengtu, tinkamu gyventi vienam asmeniui ar šeimai ir

atitinkančiu statybos bei specialiųjų normų (higienos, gaisrinės saugos ir kitų) reikalavimus suremontuotu tarnybiniu butu (vienas gyvenantis pareigūnas arba pareigūnas, kurio šeima negali persikelti į pareigūno tarnybos vietovę, – atskira tarnybine gyvenamąja patalpa). Už suteiktą tarnybinį butą (tarnybines gyvenamąsias patalpas) pareigūnas moka Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotą gyvenamosios patalpos nuomos mokestį ir mokesčius už energiją, ryšius ir visas komunalines paslaugas pagal toje vietovėje galiojančius tarifus.

2. Pareigūnas, perėjęs tarnauti į kitą statutinę įstaigą toje pačioje tarnybos vietovėje, dėl šios priežasties negali būti išskeldinamas iš anksčiau suteikto tarnybinio buto (tarnybinių gyvenamosios patalpos).

3. Pareigūnas gali naudotis tarnybiniu butu (tarnybine gyvenamąja patalpa) tol, kol turi pareigūno statusą. Atleistas iš vidaus tarnybos pareigūnas privalo išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinių gyvenamosios patalpos) ne vėliau kaip per 30 kalendorinių dienų nuo atleidimo iš vidaus tarnybos dienos. Vyriausybės nustatytais atvejais, sąlygomis ir tvarka šį terminą ministras gali pratęsti. Atsisakęs išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinių gyvenamosios patalpos) atleistas iš vidaus tarnybos pareigūnas kartu su gyvenančiais asmenimis iš jo (jos) išskeldinamas.

4. Pareigūnui, kuris neaprūpintas tarnybiniu butu šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka (vienas gyvenantis pareigūnas arba pareigūnas, kurio šeima negali persikelti į pareigūno tarnybos vietovę, – atskira tarnybine gyvenamąja patalpa), šių gyvenamųjų patalpų tarnybos vietovėje išlaikymo išlaidoms kompensuoti iš ministerijai ar centrinei statutinei įstaigai skirtų lėšų mokami Vyriausybės nustatyto dydžio butpinigiai.

65 straipsnis. Specialias tarnybines užduotis vykdančių ar atliekančių tarnybą lauko sąlygomis pareigūnų aprūpinimas maistu

Pareigūnai specialiųjų tarnybinių užduočių, susijusių su apribojimu palikti užduoties vietą, vykdymo laikotarpiu, taip pat atliekantys tarnybą lauko sąlygomis pareigūnai aprūpinami maistu pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytas fiziologines mitybos normas arba jiems mokama Vyriausybės nustatyto dydžio maitinimosi išlaidų pinigine kompensacija. Pareigūnų aprūpinimo maistu tvarką ir maitinimosi išlaidų piniginių kompensacijos mokėjimo tvarką nustato centrinių statutinių įstaigų vadovai.

66 straipsnis. Pareigūnų ir kursantų draudimas ir pareigūnų pensijos

1. Pareigūnai draudžiami visų Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatyme nurodytų rūšių socialiniu draudimu. Pareigūnų draudimo tvarką ir sąlygas nustato atskiras socialinio draudimo rūšis reglamentuojantys teisės aktai.

2. Kursantai Nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka draudžiami nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialiniu draudimu draudimo įmokas skaičiuojant nuo Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos.

3. Nelaimingų atsitikimų tarnyboje, nelaimingų atsitikimų pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos, taip pat nelaimingų atsitikimų profesinio ar įvadinio mokymo metu bei profesinių ligų tyrimo ir apskaitos tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

4. Pareigūnams, kurie tapo laikinai nedarbingi dėl tarnybinių pareigų atlikimo arba kurių laikinasis nedarbingumas susijęs su tarnybinių pareigų atlikimu (kai pareigūnas tampa laikinai nedarbingas ne dėl nelaimingo atsitikimo tarnyboje, nelaimingo atsitikimo pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos), iš statutinės įstaigos, kurioje tarnauja pareigūnas, lėšų Vyriausybės nustatyta tvarka kompensuojamas vidutinio jų darbo užmokesčio ir gautos ligos išmokos skirtumas.

5. Pareigūnai įgyja teisę gauti pareigūnų ir karių valstybinę pensiją šios pensijos skyrimą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta tvarka.

67 straipsnis. Pareigūnams garantuojama teisinė pagalba

Pareigūnui, kuris atlikdamas tarnybines pareigas viršijo tarnybinės rizikos ribas, tuo būdu padarė nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą ir dėl to tapo įtariamuoju (specialiuoju liudytoju), kaltinamuoju arba kuris nukentėjo atlikdamas jam priskirtas tarnybines funkcijas ar dėl vidaus tarnybos, iš statutinei įstaigai skirtų lėšų kompensuojamos teisinės pagalbos išlaidos ar jų dalis. Šią kompensaciją skiria pareigūną į pareigas skiriantis asmuo iš statutinei įstaigai skirtų lėšų. Statutinės įstaigos vadovui šiame straipsnyje numatyta kompensacija skiriama iš jo vadovaujamai statutinei įstaigai skirtų lėšų.

68 straipsnis. Pareigūnų, jų šeimos narių ir jų nuosavybės apsauga

Pareigūnų, jų šeimos narių ir jų nuosavybės apsauga, kai dėl pareigūno tarnybos kyla reali grėsmė jų gyvybei, sveikatai ar turtui, užtikrinama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka iš ministerijai ar centrinei statutinei įstaigai valstybės biudžete skirtų asignavimų.

69 straipsnis. Kompensacijos, pašalpos ir kitos išmokos

1. Pareigūnui ir jo šeimos nariams padaryta materialinė žala, kurią jie patyrė dėl su pareigūno tarnyba susijusių priežasčių ir kuri yra nustatyta remiantis tarnybinio patikrinimo išvada, atlyginama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

2. Pareigūnui, kurio materialinė padėtis sunki dėl jo paties ar jo šeimos nario ligos, šeimos nario mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, jeigu yra pareigūno rašytinis prašymas ir pateikti šias aplinkybes patvirtinantys dokumentai, gali būti skiriama iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio pašalpa. Pareigūno, kuris mirė dėl priežasčių, nesusijusių su tarnyba, šeimos nariams išmokama 2 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio pašalpa. Šias pašalpas skiria statutinės įstaigos vadovas iš statutinei įstaigai skirtų lėšų. Statutinės įstaigos vadovui pašalpa skiriama iš jo vadovaujamai statutinei įstaigai skirtų lėšų. Pašalpą centrinės statutinės įstaigos vadovui skiria ministras.

3. Pareigūnai gali būti vežami į tarnybos vietą ir iš jos tarnybiniu transportu. Pareigūnų vežimo į tarnybos vietą tvarką ir sąlygas nustato ministras ar jo įgalioti centrinių statutinių įstaigų vadovai.

4. Pareigūnams, kurie pagal tarnybos pobūdį važinėja keleiviniu ar asmeniniu transportu tarnybos tikslais, kompensuojamos važiavimo išlaidos, išskyrus taksi išlaidas. Pareigūnų važiavimo išlaidų kompensavimo tvarką ir maksimalų važiavimo išlaidų kompensacijos dydį nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Pareigūnas, kuris dėl tarnybinio būtinumo arba rotacijos tvarka perkeltas į kitas pareigūno pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, aprūpinamas tarnybiniu butu ar tarnybine gyvenamąja patalpa arba jam Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis kompensuojamos nustatyto dydžio buto ar gyvenamosios patalpos tarnybos vietovėje išlaikymo išlaidos arba važiavimo į tarnybos vietą ir iš jos keleiviniu ar asmeniniu transportu išlaidos, išskyrus taksi išlaidas.

6. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali nustatyti, kad pareigūnams (išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytus pareigūnus), kurie pagal tarnybos reikmes ar pobūdį vyksta į tarnybos vietą ir iš jos, apmokamos kelionės išlaidos. Šių išlaidų dydį, apmokėjimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Šios dalies nuostatos netaikomos pareigūnams, kurie į tarnybos vietą vežami tarnybiniu transportu.

7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytos garantijos taikomos, jeigu pareigūno tarnybos vietovėje pareigūnas ar jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), nepilnamečiai vaikai ir įvaikiai neturi nuosavybės teise priklausančio tinkamo gyventi vienam asmeniui ar šeimai ir atitinkančio statybos bei specialiųjų normų (higienos, gaisrinės saugos ir kitų) reikalavimus namo, buto ar kitos gyvenamosios patalpos ar jos dalies.

8. Pareigūnams, nusiųstiems saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinį atstovybių, konsulinių įstaigų ir atstovybių prie tarptautinių organizacijų, visą jų tarnybos užsienyje laikotarpį mokama su tarnyba užsienyje susijusių išlaidų kompensacija, taip pat apmokamos

įsikūrimo, kelionių, draudimo ir gyvenamųjų patalpų nuomos išlaidos. Šių išlaidų ir kompensacijos dydį bei mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė.

9. Už viršvalandinį darbą pareigūno prašymu vietoj šio statuto 57 straipsnyje nustatyto apmokėjimo gali būti kompensuojama suteikiant pareigūnui per mėnesį mokamą poilsio laiką, kurio trukmė apskaičiuojama viršvalandinio darbo laiką padauginus iš skaičiaus 1,5, jeigu tai nesutrikdys statutinės įstaigos veiklos. Už šioje dalyje nustatyta tvarka suteiktą poilsio laiką paliekamas pareigūno darbo užmokestis.

70 straipsnis. Kitos garantijos

1. Pareigūnams yra garantuojama einamos pareigos ir nustatytas darbo užmokestis:

1) kai pareigūnai yra išsiųsti į tarnybinę komandiruotę, – darbo dienomis komandiruotėje bei komandiruotės metu kelionėje išbūtą laiką;

2) kai pareigūnai pagal kvietimą ar šaukimą yra išvykę į teismą arba į teisėsaugos ar kontrolės (priežiūros) funkcijas atliekančias institucijas;

3) kai pareigūnai išvykę karo prievolę administruojančios krašto apsaugos sistemos institucijos nurodymu;

4) kai pareigūnas atlieka privalomąją karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, jam garantuojamos tik einamos pareigos;

5) artimųjų giminaičių (tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių), senelių, vaikų, sutuoktinio, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių), sugyventinio, jeigu jis nurodytas pareigūno privačių interesų deklaracijoje, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių) ir seserų (įseserių) mirties atveju – iki 3 darbo dienų;

6) donorams – darbo dienomis, kuriomis jie teisės aktų nustatyta tvarka turi būti atleidžiami nuo tarnybos;

7) kai pareigūnai, gavę tiesioginio vadovo rašytinį (įskaitant gautą elektroninių ryšių priemonėmis) sutikimą, yra išvykę į sveikatos priežiūros įstaigą ir valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą, – iki 2 darbo dienų per mėnesį;

8) kai pareigūnai pagal šio statuto 36 straipsnio 1 dalį yra perkelti į pareigas tarptautinėse institucijose ar užsienio valstybių institucijose. Šiuo atveju nustatytas darbo užmokestis pareigūnui nemokamas, jeigu darbo užmokestį jam moka institucija, įstaiga ar organizacija, į kurią eiti pareigas jis perkeltas.

2. Eitos pareigos garantuojamos pareigūnui, kai jis dėl privalomosios karo tarnybos arba alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos atlikimo, dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinės organizacijos finansuojamuose projektuose užsienio valstybės institucijoje (taip pat atostogų dėl dalyvavimo Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių

finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo projektuose) negali eiti pareigų, taip pat pareigūnui, kai jis dėl atostogų kvalifikacijai tobulinti, nėštumo ir gimdymo atostogų ar atostogų vaikui prižiūrėti, iki jam sueis 3 metai, dėl laikino perkėlimo į kitas pareigas pagal šio statuto 31 straipsnį negali eiti pareigų. Ši garantija nustatyta kadencijai ar nustatytam laikui į pareigas paskirtiems pareigūnams taikoma ne ilgiau negu iki kadencijos ar tarnybos einant tas pareigas laikotarpio pabaigos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1819](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21839

3. Pareigūnas turi teisę Vyriausybės nustatyta tvarka gauti išmokas už komandiruotės išlaidas.

4. Pareigūnai, kuriuos statutinės įstaigos siunčia į užsienio komandiruotę, draudžiami nelaimingų atsitikimų ir profesinių ligų socialiniu draudimu ir ligos socialiniu draudimu. Draudimo išlaidas apmoka pareigūną į užsienio komandiruotę siunčianti statutinė įstaiga iš jai skirtų lėšų.

5. Su pareigūnu, kuris atleidžiamas iš vidaus tarnybos pagal šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 2 punktą, Vyriausybės nustatyta tvarka gali būti sudaroma terminuota darbo sutartis dėl mentorystės ne ilgesniam kaip 2 metų laikotarpiui.

DVYLIKTASIS SKIRSNIS

GINČŲ SPRENDIMO VIDAUS TARNYBOJE YPATUMAI

71 straipsnis. Ginčai vidaus tarnyboje

1. Individualūs tarnybiniai ginčai, išskyrus ginčus dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos, gali būti sprendžiami ne teismo tvarka statutinėje įstaigoje sudarytoje tarnybinių ginčų komisijoje.

2. Individualiems tarnybiniams ginčams spręsti statutinėje įstaigoje ne ilgesniam kaip 2 metų laikotarpiui sudaroma tarnybinių ginčų komisija. Tarnybinių ginčų komisija sudaroma iš vienodo skaičiaus statutinės įstaigos atstovavimą įgyvendinančių asmenų ir darbuotojų atstovavimą įgyvendinančių asmenų. Individualių tarnybinių ginčų nagrinėjimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su finansų ir teisingumo ministrais.

3. Pareigūnas rašytinį prašymą išnagrinėti individualų tarnybinių ginčą tarnybinių ginčų komisijai gali pateikti per mėnesį nuo tos dienos, kurią sužinojo ar turėjo sužinoti, kad pažeistos jo teisės. Praleistas šio prašymo pateikimo terminas gali būti atnaujintas tarnybinių ginčų komisijos sprendimu, jeigu prašyme nurodytas termino praleidimo priežastis tarnybinių ginčų komisija pripažįsta svarbiomis.

4. Tarnybinių ginčų komisija atsisako nagrinėti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą prašymą arba nutraukia ginčo nagrinėjimą sprendimu, jeigu:

1) pareigūno prašymas jau buvo išnagrinėtas tarnybinių ginčų komisijoje ar teisme ir (ar) dėl jo buvo priimtas sprendimas arba byla buvo nutraukta;

2) pareigūnas atsisakė prašymo iki tarnybinių ginčų komisijos posėdžio arba posėdžio metu. Pareigūnui atsisakius dalies prašymo, tarnybinių ginčų komisija nutraukia nagrinėjimą dėl tų prašyme nurodytų ginčijamų klausimų, kurių atsisakė pareigūnas;

3) šalys dėl individualaus tarnybinio ginčo išsprendimo sudarė rašytinę taikos sutartį, kurią sprendimu patvirtino tarnybinių ginčų komisija;

4) pareigūno prašymas nepriskirtinas tarnybinių ginčų komisijos kompetencijai.

5. Tarnybinių ginčų komisijos sprendimas gali būti skundžiamas Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

TRYLIKTAJIS SKIRSNIS

ATLEIDIMAS IŠ VIDAUS TARNYBOS

72 straipsnis. Atleidimo iš vidaus tarnybos pagrindai

1. Pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos:

1) jo paties prašymu;

2) kai jam sukanka šio statuto 73 straipsnyje nustatytas amžius;

3) kai pagal vertinimo komisijos pasiūlymą priimamas sprendimas atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos;

4) kai negali tarnauti dėl sveikatos būklės (pagal tai patvirtinančią Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvadą);

5) kai netenka Lietuvos Respublikos pilietybės;

6) kai atsisako priesaikos;

7) kai savo poelgiu pažemina pareigūno vardą;

8) kai jo stažuotės rezultatai yra nepatenkinami;

9) kai įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo pareigūnas nuteisiamas už tyčinio nusikaltimo ar tyčinio baudžiamojo nusižengimo padarymą arba jam atimama teisė dirbti teisėsaugos institucijose, arba dėl kurio vykdymo jis negali atlikti savo pareigų, arba kai buvo padaręs tyčinį nusikaltimą ir buvo teismo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės įstatymų nustatyta tvarka;

10) kai atsiranda arba paaiškėja (jei nebuvo žinomos pareigūno priėmimo į vidaus tarnybą metu) šio statuto 16 straipsnyje nurodytos aplinkybės;

11) kai įsiteisėja teismo sprendimas, kuriuo pripažįstamas neteisėtu sprendimas dėl pareigūno priėmimo į vidaus tarnybą;

12) kai panaikinama jo pareigybė ir jis nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų pareigų;

13) jo paties prašymu dėl išėjimo į pareigūnų ir karių valstybinę pensiją;

14) kai jam paskirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš vidaus tarnybos;

15) kai jis nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų pareigų, teismo sprendimu į jo einamas pareigas grąžinus anksčiau šias pareigas ėjusį pareigūną;

16) kai jam įstatymų nustatyta tvarka atimamos specialiosios teisės, susijusios su jo tiesioginių pareigų atlikimu;

17) pasibaigus įstatymų nustatytam tarnybos einant tam tikras pareigas laikotarpiui, kai jis nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų pareigų;

18) šalių susitarimu;

19) kai per 2 mėnesius nuo atleidimo iš privalomosios pradinės karo tarnybos arba alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos negrįžta į eitas pareigas.

2. Atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos gali pareigūną į pareigas skiriantis asmuo.

73 straipsnis. Pareigūnų vidaus tarnybos trukmė

Pareigūnai gali tarnauti:

1) pirminės grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 55 metai;

2) vidurinės grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 60 metų;

3) aukštesniosios ir aukščiausiosios grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 65 metai.

74 straipsnis. Atleidimas iš vidaus tarnybos pareigūno prašymu

1. Pareigūnas turi teisę nutraukti vidaus tarnybą jo paties prašymu (šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 1 ir 13 punktai), ne vėliau kaip prieš 14 kalendorinių dienų jį į pareigas skiriančiam asmeniui pateikęs prašymą atleisti iš tarnybos. Pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo atliekamas tarnybinis patikrinimas, turi teisę nutraukti vidaus tarnybą, ne vėliau kaip prieš 30 kalendorinių dienų pateikęs prašymą jį į pareigas skiriančiam asmeniui, į šį terminą neįskaitant laiko, kurį pareigūnas nebuvo darbe dėl ligos arba atostogavo. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatytas kitoks prašymo atleisti iš tarnybos pateikimo terminas.

2. Pareigūnas turi būti atleistas kitą darbo dieną po šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino pabaigos, o pareigūną į pareigas skiriančio asmens sutikimu – ir nesibaigus šiam terminui.

3. Pareigūnas turi teisę atšaukti savo prašymą atleisti iš tarnybos ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo padavimo dienos. Po to atšaukti šį prašymą pareigūnas gali tik jį į pareigas skiriančio asmens sutikimu.

75 straipsnis. Atleidimas iš vidaus tarnybos šalių susitarimu

Pareigūnas gali pateikti jį į pareigas skiriančiam asmeniui, o pareigūną į pareigas skiriantis asmuo – pareigūnui rašytinį pasiūlymą dėl atleidimo iš vidaus tarnybos šalių susitarimu. Jeigu šį pasiūlymą gavusi šalis su juo sutinka, ji turi per 7 dienas apie tai pranešti pasiūlymą pateikusiai šaliai. Jeigu pasiūlymą gavusi šalis per 7 dienas nepraneša, kad sutinka su gautu pasiūlymu, laikoma, kad pasiūlymas dėl atleidimo iš vidaus tarnybos šalių susitarimu atmestas. Šalims susitarus dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos šalių susitarimu, sudaromas rašytinis susitarimas, kuriame nurodomas pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos šalių susitarimu laikas, nuo kurio pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos, susitariama dėl išeitinės kompensacijos dydžio, nepanaudotų atostogų suteikimo ir gali būti susitariama dėl kitų sąlygų.

76 straipsnis. Atleidimo iš vidaus tarnybos kitais pagrindais tvarka

1. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 2–11, 14 ir 16 punktuose nurodytais pagrindais pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą dieną po to, kai atsiranda ar nustatomas faktas (aplinkybė), dėl kurio (kurios) pareigūnas nebegali tęsti tarnybos. Šiais pagrindais atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos galima ir jo laikinojo nedarbingumo, atostogų ar nušalinimo nuo pareigų metu.

2. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 12 punkte nurodytu pagrindu pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos, apie galimą atleidimą jį įspėjus raštu ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki atleidimo dienos. Pareigūnui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją įgijimo liko ne daugiau kaip 5 metai, šis įspėjimo apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos terminas dvigubinamas, o pareigūnui, vienam auginančiam vaiką (įvaikį) iki 14 metų ar auginančiam neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų, taip pat pareigūnui, kuriam iki teisės gauti visą senatvės pensiją įgijimo liko mažiau kaip 2 metai, trigubinamas. Nėščia pareigūnė (kai statutinė įstaiga likviduojama) apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos turi būti įspėta raštu ne vėliau kaip prieš 4 mėnesius iki atleidimo dienos. Įspėjimas apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos netenka galios, jei nuo jo termino pabaigos praeina daugiau kaip vienas mėnuo, neįskaitant pareigūno laikinojo nedarbingumo ir atostogų laiko.

3. Pareigūnas šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 17 punkte nurodytu pagrindu atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą dieną po to, kai pasibaigia įstatymų nustatytas tarnybos einant tas pareigūno pareigas laikotarpis.

4. Negalima atleisti iš vidaus tarnybos nėščios pareigūnės, taip pat motinos arba tėvo, vienų auginančių vaiką (įvaikį) iki 3 metų, jeigu nėra šių pareigūnų kaltės (išskyrus atvejus, kai statutinė įstaiga likviduojama).

5. Atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 4, 12, 15, 16 ir 17 punktuose nurodytais pagrindais galima tik tuo atveju, kai nėra galimybės jį perkelti į lygiavertes pareigas arba pareigūno rašytiniu sutikimu – į žemesnes pareigas.

77 straipsnis. Išeitinės išmokos atleidžiant pareigūnus iš vidaus tarnybos

1. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 4, 12, 15 ir 17 punktuose nurodytais pagrindais atleidžiamam iš vidaus tarnybos pareigūnui išmokama jo 2 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka. Ši išmoka pareigūnams, nepertraukiamai ištarnavusiems daugiau kaip 5 metus, didinama pusantro karto, nepertraukiamai ištarnavusiems daugiau kaip 10 metų, – du kartus, nepertraukiamai ištarnavusiems daugiau kaip 20 metų, – tris kartus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta išeitinė išmoka pradedama mokėti praėjus vienam mėnesiui nuo pareigūno atleidimo dienos ir mokama kas mėnesį lygiomis dalimis. Išeitinės išmokos mokėjimas nutraukiamas, jeigu asmuo grąžinamas į vidaus tarnybą.

3. Šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 18 punkte nurodytu pagrindu atleidžiamam iš vidaus tarnybos pareigūnui gali būti mokama ne didesnė negu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta išeitinė išmoka. Ji šiam pareigūnui išmokama jo atleidimo iš vidaus tarnybos dieną.

78 straipsnis. Atsiskaitymas su atleidžiamais iš vidaus tarnybos pareigūnais

1. Su atleidžiamu iš vidaus tarnybos pareigūnu turi būti visiškai atsiskaityta jo atleidimo dieną, išskyrus atvejus, kai pareigūnas nevykdo šio straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų.

2. Atleidžiamas iš vidaus tarnybos pareigūnas privalo ne vėliau kaip jo atleidimo dieną grąžinti pareigūno tarnybinį pažymėjimą, specialų ženklą, tarnybinį šaunamąjį ginklą, specialiąsias priemones ir sprogmenis jį į pareigas skiriančiam asmeniui arba jo įgaliotam asmeniui, taip pat atiduoti jam patikėtus tarnybinius dokumentus, inventorių, kitas darbo priemones.

79 straipsnis. Neteisėtai atleistų pareigūnų grąžinimas į pareigas

1. Teismo sprendimu grąžinus neteisėtai atleistą pareigūną į pareigas, atlyginama už visą priverstinės pravaikštos laiką.

2. Teismo sprendimu grąžinus neteisėtai atleistą pareigūną į pareigas, pareigūno grąžinimas į pareigas įforminamas pareigūną į pareigas skiriančio asmens įsakymu. Jeigu ta pareigūno pareigybė panaikinta, pareigūnas skiriamas į lygiavertes pareigas. Jeigu ir šių pareigū

nėra arba pareigūnas atsisako eiti pasiūlytas pareigas, jis atleidžiamas iš vidaus tarnybos pagal šio statuto 72 straipsnio 1 dalies 12 punktą.

80 straipsnis. Gražinimas į vidaus tarnybą

Buvęs pareigūnas, atitinkantis šio statuto 8 ir 9 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir neturintis šio statuto 16 straipsnyje nustatytų apribojimų, jo prašymu gali būti gražinamas į vidaus tarnybą ir skiriamas į pareigūno pareigas šio statuto 28 straipsnyje nurodytu atrankos būdu. Gražinimo į vidaus tarnybą tvarką nustato ministras.

III SKYRIUS

VIDAUS TARNYBOS VALDYMAS

81 straipsnis. Vidaus tarnybos valdymas

1. Vidaus tarnybos valdymą įgyvendina vidaus reikalų, teisingumo ir finansų ministrai pagal jiems nustatytas valdymo sritis.

2. Vidaus reikalų ministerijoje yra sudaromas Vidaus reikalų pareigūnų registras. Šio registro valdytoja yra Vidaus reikalų ministerija. Vidaus reikalų pareigūnų registro objektai yra vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinės įstaigos, jų struktūriniai padaliniai, pareigūnų pareigybės (išskyrus įslaptintas pareigybes), pareigūnai (išskyrus įslaptintus pareigūnus). Vidaus reikalų pareigūnų registro tvarkytojus skiria Vyriausybė. Šio registro pagrindu išduodami vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinių įstaigų pareigūnų tarnybiniai pažymėjimai, teikiama informacija vidaus tarnybos valdymo, analizės, vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinių įstaigų statistinės personalo apskaitos, pareigybių komplektavimo ir poreikio nustatymo tikslais.

3. Vidaus reikalų pareigūnų registras steigiamas ir tvarkomas 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (OL 2016 L 119, p. 1), Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo ir Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nustatyta tvarka. Vidaus reikalų pareigūnų registro paskirtis ir objektai, registro valdytojas ir tvarkytojai, jų teisės ir pareigos, registro duomenų, registro informacijos, registrai pateiktų dokumentų ir (arba) jų kopijų tvarkymas, registro sąveika su susijusiais registras, registro duomenų ir registro informacijos sauga, registro finansavimas, reorganizavimas ir likvidavimas reglamentuojami Vidaus reikalų pareigūnų registro nuostatuose. Šiuos nuostatus vidaus reikalų ministro teikimu tvirtina Vyriausybė.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

VIDAUS TARNYBOS SISTEMOS PAREIGŪNŲ PAREIGINIŲ ALGŲ KOEFICIENTAI

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė	
		II	III
		Koeficientas	Koeficientas
1	Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vadas, Viešojo saugumo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vadas, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktorius, Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktorius, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos direktorius, policijos generalinis komisaras, Muitinės departamento prie Finansų ministerijos generalinis direktorius, Kalėjų departamentą prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktorius	15–19	
2	Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vado pavaduotojas, Viešojo saugumo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vado pavaduotojas, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus pavaduotojas, Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus pavaduotojas, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus pavaduotojas, policijos generalinio komisaro pavaduotojas, Muitinės departamento prie Finansų ministerijos generalinio direktoriaus pavaduotojas, Kalėjų departamentą prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos direktoriaus pavaduotojas	13–18	
3	Viršininkas (statutinės įstaigos vadovas), direktorius (statutinės įstaigos vadovas), Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos pasienio rinktinės vadas, mokyklos viršininkas, vyriausiojo policijos komisariato viršininkas (taikoma struktūriniame padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), biuro viršininkas, rinktinės vadas (statutinės įstaigos vadovas), Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Priešgaisrinės gelbėjimo valdybos viršininkas	13–17,5	13–17,5

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė	
		II	III
		Koeficientas	Koeficientas
4	Dalinio vadas, štabo viršininkas, viršininko pavaduotojas (statutinės įstaigos vadovo pavaduotojas), direktoriaus pavaduotojas (statutinės įstaigos vadovo pavaduotojas), Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Pasienio rinktinės vado pavaduotojas, mokyklos viršininko pavaduotojas, patarėjas (statutinės įstaigos patarėjas), biuro viršininko pavaduotojas, vyriausiojo policijos komisariato viršininko pavaduotojas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), rinktinės vado pavaduotojas (statutinės įstaigos vadovo pavaduotojas), Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Priešgaisrinės gelbėjimo valdybos viršininko pavaduotojas	12–16,5	11–16
5	Dalinio vado pavaduotojas, valdybos viršininkas, patarėjas, specialusis atašė	11–15,5	10–15
6	Komisariato viršininkas, užkardos vadas, tarnybos viršininkas, skyriaus viršininkas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), valdybos viršininko pavaduotojas, posto viršininkas, eskadrilės vadas, orlaivio vadas	9–15	8–14,5
7	Skyriaus viršininkas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje), centro viršininkas, rinktinės vadas, posto viršininko pavaduotojas, vyriausiasis lakūnas	8,5–14,5	7,5–14
8	Skyriaus viršininko pavaduotojas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), poskyrio viršininkas, vyriausiasis tyrėjas, vyriausiasis detektyvas, vyriausiasis agentas, laivo vadas, tarnybos viršininko pavaduotojas, centro viršininko pavaduotojas, komandos viršininkas, užkardos vado pavaduotojas, vyresnysis lakūnas	8–14	7–13,5
9	Skyriaus viršininko pavaduotojas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje), nuovados viršininkas, kuopos vadas, vyriausiasis inspektorius, vyriausiasis budėtojas, vyriausiasis specialistas, komandos viršininko pavaduotojas, poskyrio viršininko pavaduotojas, posto pamainos viršininkas, vyriausiasis laivavedys, lakūnas	7–13,5	6–13

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė	
		II	III
		Koeficientas	Koeficientas
10	Vyresnysis laivavedys, vyresnysis tyrėjas, vyresnysis detektyvas, vyresnysis agentas, kuopos vado pavaduotojas, vyresnysis specialistas	6,6–13	5,9–12,5
11	Būrio vadas, vyresnysis inspektorius, laivavedys, tyrėjas, detektyvas, agentas	6,3–12,5	5,3–12
12	Inspektorius, sargybos viršininkas, būrininkas, pamainos vadas, specialistas, vyriausiasis kovotojas	6–12	5–11,5
13	Vyriausiasis patrulis, vyriausiasis postinis, skyrininkas, jaunesnysis specialistas, vyriausiasis ugniagesys gelbėtojas, viršila, jaunesnysis budėtojas, vyresnysis kovotojas	4,5–11,5	4–11
14	Vyresnysis postinis, vyresnysis patrulis, dispečeris, vyresnysis ugniagesys gelbėtojas, vyresnysis pasienietis, kovotojas	3,9–11	3,8–10,5
15	Postinis, patrulis, pasienietis, ugniagesys gelbėtojas	3,6–10,5	3,6–10

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2002](#), 2004-02-05, Žin., 2004, Nr. 28-873 (2004-02-21)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 4 IR 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. balandžio 1 d.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2263](#), 2004-06-08, Žin., 2004, Nr. 98-3625 (2004-06-24)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 4 IR 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. rugsėjo 1 d.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2504](#), 2004-10-26, Žin., 2004, Nr. 163-5942 (2004-11-09)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 4 IR 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2526](#), 2004-11-02, Žin., 2004, Nr. 167-6105 (2004-11-17)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2536](#), 2004-11-04, Žin., 2004, Nr. 171-6296 (2004-11-26)

VALSTYBĖS TARNYBOS ĮSTATYMO, VIDAUS TARNYBOS STATUTO, BIUDŽETINIŲ ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO, DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO, KRAŠTO APSAUGOS SISTEMOS ORGANIZAVIMO IR KARO TARNYBOS ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-68](#), 2004-12-22, Žin., 2004, Nr. 188-7000 (2004-12-31)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 19, 52 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-163](#), 2005-04-21, Žin., 2005, Nr. 58-2001 (2005-05-07)

DARBO KODEKSO, ADMINISTRACINIŲ TEISĖS PAŽEIDIMŲ KODEKSO, BAUSMIŲ VYKDYMO KODEKSO, SEIMO NARIŲ DARBO SĄLYGŲ ĮSTATYMO, VIDAUS TARNYBOS STATUTO, SVEIKATOS DRAUDIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-590](#), 2006-05-02, Žin., 2006, Nr. 57-2022 (2006-05-20)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 4 IR 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006 m. liepos 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-665](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2681 (2006-06-28)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 37 IR 41 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006 m. liepos 1 d.

Įsigaliojus šiam įstatymui, vidaus tarnybos sistemos pareigūnams, esantiems vaiko priežiūros, kol jam sueis vieni metai, atostogų, apskaičiuotos sumos perskaičiuojamos vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis ir mokamos nuo šio įstatymo nuostatų įsigaliojimo dienos.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-756](#), 2006-07-11, Žin., 2006, Nr. 82-3255 (2006-07-27)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 39 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 straipsnis įsigalioja nuo 2006 m. rugsėjo 1 d.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-791](#), 2006-07-19, Žin., 2006, Nr. 87-3402 (2006-08-08)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 35 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 d.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-804](#), 2006-07-19, Žin., 2006, Nr. 87-3412 (2006-08-08)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS TARNYBOS STATUTO PATVIRTINIMO ĮSTATYMO ĮGYVENDINIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus trečiojo skirsnio 2 straipsnį, įsigalioja nuo 2006 m. lapkričio 1 d.

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-814](#), 2006-09-19, Žin., 2006, Nr. 102-3936 (2006-09-26)

NACIONALINIO SAUGUMO PAGRINDŲ ĮSTATYMO IR VIDAUS TARNYBOS STATUTO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1127](#), 2007-05-15, Žin., 2007, Nr. 59-2282 (2007-05-29)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 14 IR 28 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1344](#), 2007-12-04, Žin., 2007, Nr. 132-5352 (2007-12-15)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2008 m. sausio 1 d.

Įsigaliojus šiam įstatymui, Vidaus tarnybos pareigūnams iki tol mokamas vidutinis darbo užmokestis pagal Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto **41 straipsnio 3 dalį**, vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis, atitinkamai perskaičiuojamas, padidinamas ir (ar) pratęsiamas jo mokėjimo laikotarpis.

Vidaus tarnybos pareigūnams, esantiems vaiko priežiūros atostogose (nepaisant to, ar vaiko priežiūros atostogos tęsiamos, ar suteikiamos iš naujo), kuriems vidutinio darbo užmokesčio mokėjimo laikas buvo pasibaigęs, nes vaikui (vaikams) suėjo vieni metai, nuo 2008 m. sausio 1 d. mokėjimas tęsiamas, jeigu vaikui (vaikams) dar nėra suėję dveji metai.

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1549](#), 2008-05-20, Žin., 2008, Nr. 63-2385 (2008-06-03)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnį, įsigalioja 2008 m. rugpjūčio 1 d.

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1621](#), 2008-06-17, Žin., 2008, Nr. 74-2867 (2008-06-30)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2008 m. liepos 1 d.

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1705](#), 2008-07-15, Žin., 2008, Nr. 87-3465 (2008-07-31)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 2, 10, 15, 34, 37, 51, 53, 56 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 16(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 10 straipsnį, įsigalioja 2008 m. spalio 1 d.

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1820](#), 2008-11-14, Žin., 2008, Nr. 137-5369 (2008-11-29)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 29, 31, 36 IR 38 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2009 m. sausio 1 d.

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-122](#), 2008-12-23, Žin., 2008, Nr. 149-6042 (2008-12-30)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 40 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

21.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-795](#), 2010-04-29, Žin., 2010, Nr. 57-2810 (2010-05-18)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 54 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-985](#), 2010-07-02, Žin., 2010, Nr. 86-4536 (2010-07-20)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1424](#), 2011-05-26, Žin., 2011, Nr. 72-3474 (2011-06-14)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 23, 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2011 m. rugsėjo 1 d.

24.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1853](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7751 (2011-12-31)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 7 IR 21 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 3 straipsnį, įsigalioja 2012 m. balandžio 1 d.

25.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1855](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7753 (2011-12-31)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant ligos išmokas nuo 2012 m. sausio 1 d.

26.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2266](#), 2012-10-02, Žin., 2012, Nr. 122-6125 (2012-10-20)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 7 IR 15 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2013 m. sausio 1 d.

27.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-297](#), 2013-05-14, Žin., 2013, Nr. 57-2841 (2013-06-01)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2013 m. liepos 1 d.

28.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-434](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3761 (2013-07-13)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 24, 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR STATUTO PAPILDYMO 26(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2013 m. liepos 15 d.

29.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-456](#), 2013-07-02, Žin., 2013, Nr. 78-3935 (2013-07-20)

VIDAUS TARNYBOS STATUTO 28 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

30.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-685](#), 2013-12-17, Žin., 2013, Nr. 140-7062 (2013-12-30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS TARNYBOS STATUTO 57 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Konstitucinio Teismo nutarimai:

1.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

2011-07-07, Žin., 2011, Nr. 84-4106 (2011-07-12)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR TARNYBOS PASLAPČIŲ ĮSTATYMO (2003 M. GRUODŽIO 16 D. REDAKCIJA) 16 STRAIPSNIO 2 DALIES 13 PUNKTO, 18 STRAIPSNIO 1 DALIES 4 PUNKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS TARNYBOS STATUTO PATVIRTINIMO ĮSTATYMU PATVIRTINTO VIDAUS TARNYBOS STATUTO 28 STRAIPSNIO (2007 M. GEGUŽĖS 15 D. REDAKCIJA) ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1589](#), 2015-03-26, paskelbta TAR 2015-04-02, i. k. 2015-05023

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 40 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1855](#), 2015-06-25, paskelbta TAR 2015-07-03, i. k. 2015-10814

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2096](#), 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-03, i. k. 2015-19290

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XII-1855 1 straipsnio pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2509](#), 2016-06-29, paskelbta TAR 2016-07-15, i. k. 2016-20646

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 57 straipsnio pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2739](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26512

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 37 ir 47 straipsnių pakeitimo įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-596](#), 2017-07-04, paskelbta TAR 2017-07-17, i. k. 2017-12303

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto priedo pakeitimo įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1381](#), 2018-06-29, paskelbta TAR 2018-07-16, i. k. 2018-12049

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymas

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1790](#), 2018-12-18, paskelbta TAR 2018-12-21, i. k. 2018-21121

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1381 1 ir 2 straipsnių pakeitimo įstatymas

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1819](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21839

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1381 1 straipsnio pakeitimo įstatymas

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-1822](#), 2018-12-20, paskelbta TAR 2018-12-28, i. k. 2018-21844

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1381 1 straipsnio pakeitimo įstatymas